

IDŹ DO

PRZYKŁADOWY ROZDZIAŁ

SPIS TREŚCI

KATALOG KSIĄŻEK

KATALOG ONLINE

ZAMÓW DRUKOWANY KATALOG

TWÓJ KOSZYK

DODAJ DO KOSZYKA

CENNIK I INFORMACJE

ZAMÓW INFORMACJE
O NOWOŚCIACH

ZAMÓW CENNIK

CZYTELNIA

FRAGMENTY KSIĄŻEK ONLINE

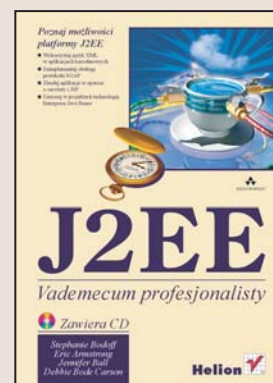
J2EE. Vademecum profesjonalisty. Wydanie II

Autorzy: Stephanie Bodoff, Eric Armstrong,
Jennifer Ball, Debbie Bode Carson

Tłumaczenie: Adam Bochenek, Piotr Rajca,
Jaromir Senczyk, Przemysław Szeremiota
ISBN: 83-7361-953-4

Tytuł oryginału: [The J2EE Tutorial, Second Edition](#)

Format: B5, stron: 1292

Poznaj możliwości platformy J2EE

- Wykorzystaj język XML w aplikacjach bazodanowych
- Zaimplementuj obsługę protokołu SOAP
- Zbuduj aplikacje w oparciu o serwlety i JSP
- Zastosuj w projektach technologię Enterprise Java Beans

Platforma Java 2 Enterprise Edition zdobyła już mocną pozycję na rynku serwerów aplikacji. Dzięki niej możliwe stało się tworzenie aplikacji korporacyjnych zgodnych z podstawowym założeniem przyświecającym twórcom Javy – „pisz raz, uruchamiaj wszędzie”. Najnowsza wersja platformy J2EE została znacznie rozbudowana i zmodernizowana w porównaniu z poprzednimi. Dodano do niej możliwość obsługi usług WWW, rozszerzono i unowocześniono implementacje technologii serwletów i JSP oraz poprawiono wiele komponentów przydatnych przy tworzeniu aplikacji korporacyjnych.

„J2EE. Vademecum profesjonalisty. Wydanie II” to kompletny przewodnik po najnowszej wersji Java 2 Enterprise Edition, napisany przez członków zespołu zajmującego się rozwojem platformy J2EE, zatrudnionych w firmie Sun. Opisuje kluczowe komponenty Java 2 Platform, Enterprise Edition (J2EE) w wersji 1.4. Prezentuje rozwiązania konkretnych problemów napotykanymi przez programistów, zilustrowane licznymi przykładami. W książce przedstawiono nie tylko komponenty J2EE, ale również współpracujące z nią technologie: JavaServer Pages Standard Tag Library (JSTL) oraz JavaServer Faces.

- Tworzenie aplikacji internetowej wykorzystującej język XML
- Stosowanie parsera SAX
- Analiza i przetwarzanie hierarchii DOM w dokumentach
- Korzystanie z XPath
- Implementacja usług WWW oraz obsługi protokołu SOAP
- Tworzenie aplikacji z wykorzystaniem serwletów i JSP
- Stosowanie technologii JavaServer Faces
- Projektowanie z wykorzystaniem Enterprise Java Beans

Jeśli chcesz zaprojektować i stworzyć aplikację z wykorzystaniem J2EE, w tej książce znajdziesz wszystkie informacje, jakie mogą Ci być do tego potrzebne.

Spis treści

	O autorach	23
	Słowo wstępne	25
	O książce	27
Rozdział 1.	Przegląd	35
	Rozproszone aplikacje wielowarstwowe	36
	Komponenty J2EE	37
	Klienci J2EE	37
	Komponenty internetowe	39
	Komponenty biznesowe	40
	Warstwa korporacyjnych systemów informacyjnych (EIS)	40
	Kontenery J2EE	41
	Usługi kontenerów	41
	Typy kontenerów	42
	Wsparcie ze strony usług internetowych	43
	XML	44
	Protokół transportowy SOAP	44
	Standardowy format WSDL	44
	Standardowe formaty UDDI oraz ebXML	45
	Pakowanie aplikacji	45
	Role procesu tworzenia aplikacji	46
	Dostawca produktu J2EE	47
	Dostawca narzędzi	47
	Dostawca komponentów aplikacji	47
	Konstruktor aplikacji	48
	Wdrożeniowiec oraz administrator aplikacji	48
	Interfejsy programowania aplikacji platformy J2EE 1.4	49
	Technologia Enterprise JavaBeans	50
	Technologia Java Servlet	50
	Technologia JavaServer Pages	50
	Java Message Service API	50
	Java Transaction API	51
	JavaMail API	51
	JavaBeans Activation Framework	51
	Java API for XML Processing	51
	Java API for XML-Based RPC	52
	SOAP with Attachments API for Java	52
	Java API for XML Registries	52
	Architektura J2EE Connector	53
	JDBC API	53
	Java Naming and Directory Interface	54

	Java Authentication and Authorization Service	54
	Uproszczona integracja systemów	55
	Sun Java System Application Server Platform Edition 8	55
	Technologie	56
	Narzędzia	57
	Uruchamianie i zatrzymywanie serwera	58
	Uruchamianie konsoli administracyjnej	58
	Uruchamianie narzędzia deploytool	59
	Uruchamianie i zatrzymywanie serwera bazy danych PointBase	59
	Uruchamianie aplikacji J2EE	59
Rozdział 2.	Zrozumieć XML	63
	Wprowadzenie do języka XML	63
	Czym jest XML?	63
	Dlaczego XML jest taki ważny?	67
	Jak można używać języka XML?	70
	Generacja danych XML	72
	Tworzenie prostego pliku XML	72
	Definiowanie elementu głównego	73
	Tworzenie instrukcji przetwarzania	77
	Błąd popełniony celowo	78
	Zastępowanie i wstawianie tekstu	79
	Tworzenie definicji typu dokumentu (DTD)	81
	Dokumenty i dane	86
	Definiowanie atrybutów i encji w DTD	86
	Odwołania do encji binarnych	92
	Definiowanie encji parametrów oraz sekcji warunkowych	94
	Rozwiązywanie konfliktów nazw	97
	Stosowanie przestrzeni nazw	98
	Projektowanie struktury danych XML	100
	Oszczędzanie pracy	101
	Atrybuty i elementy	101
	Normalizacja danych	103
	Normalizacja DTD	104
	Podsumowanie	105
Rozdział 3.	Podstawowe sposoby tworzenia aplikacji internetowych	107
	Cykl istnienia aplikacji internetowej	109
	Moduły internetowe	111
	Pakowanie modułów internetowych	112
	Wdrażania modułu internetowego	114
	Wyświetlanie listy wdrożonych modułów	117
	Aktualizacja modułów internetowych	117
	Usuwanie modułów internetowych	119
	Konfiguracja aplikacji internetowych	120
	Odwzorowania adresów URL na komponenty internetowe	120
	Deklarowanie plików powitalnych	122
	Określanie parametrów inicjalizacyjnych	123
	Kojarzenie błędów ze stronami informacyjnymi	123
	Deklarowanie odwołań do zasobów	124
	Przykład — Księgarnia Duke'a	124
	Korzystanie z baz danych w aplikacjach internetowych	125
	Zapisywanie informacji w przykładowej bazie danych	125
	Tworzenie źródła danych w serwerze Application Server	126
	Określanie odwołania do zasobu aplikacji	127
	Kojarzenie odwołania do zasobu ze źródłem danych	128
	Dodatkowe informacje	128

Rozdział 4.	Interfejs API do przetwarzania danych XML	129
	JAXP API	129
	Przegląd pakietów	130
	SAX API	131
	Pakiety SAX	133
	DOM API	133
	Pakiety DOM	134
	XSLT API	134
	Pakiety XSLT	135
	Stosowanie bibliotek JAXP	136
	Co dalej?	136
Rozdział 5.	Prosty interfejs programowania aplikacji do obsługi XML-a	137
	Kiedy używać mechanizmu SAX?	138
	Wyświetlanie zawartości pliku XML przy wykorzystaniu parsera SAX	139
	Tworzenie szkieletu aplikacji	140
	Importowanie klas	140
	Przygotowania do operacji wejścia-wyjścia	140
	Implementacja interfejsu ContentHandler	141
	Przygotowanie parsera	142
	Generacja danych wynikowych	143
	Formatowanie danych wynikowych	143
	Obsługa zdarzeń związanych z zawartością danych XML	144
	Kompilacja i uruchamianie programu	148
	Sprawdzanie wyników	148
	Identyfikacja zdarzeń	149
	Generacja bardziej zwartych danych wynikowych	151
	Sprawdzanie wyników	153
	Dokumenty i dane	154
	Dodawanie obsługi innych zdarzeń	154
	Określanie lokalizacji dokumentu	154
	Obsługa instrukcji przetwarzania	156
	Podsumowanie	157
	Obsługa błędów w przypadku stosowania parsera nieweryfikującego	157
	Obsługa wyjątków SAXParseException	158
	Obsługa wyjątków SAXException	159
	Poprawa obsługi wyjątków SAXParseException	160
	Obsługa wyjątków ParserConfigurationException	161
	Obsługa wyjątków IOException	162
	Obsługa błędów niekrytycznych	162
	Obsługa ostrzeżeń	163
	Wyświetlanie danych specjalnych oraz danych CDATA	164
	Obsługa znaków specjalnych	164
	Obsługa tekstu o składni przypominającej XML	164
	Obsługa danych CDATA oraz innych znaków	165
	Analiza syntaktyczna w przypadku zastosowania DTD	166
	Wpływ DTD na parser nieweryfikujący	166
	Znaki odstępu, które można ignorować	167
	Porządki	169
	Elementy puste raz jeszcze	169
	Generacja odwołań do encji	169
	Generacja encji zewnętrznych	170
	Podsumowanie informacji o encjach	170
	Wybór implementacji parsera	171

Wykorzystanie parsera weryfikującego	171
Konfiguracja klasy fabrykującej	171
Weryfikacja przy wykorzystaniu schematów XML	172
Eksperymenty z błędami weryfikacji	174
Obsługa błędów w parserach weryfikujących	176
Analiza sparametryzowanej DTD	176
Ostrzeżenia DTD	177
Obsługa zdarzeń leksykalnych	178
Sposób działania interfejsu LexicalHandler	179
Posługiwanie się interfejsem LexicalHandler	180
Zastosowanie interfejsów DTDHandler oraz EntityResolver	184
Interfejs DTDHandler	185
Interfejs EntityResolver	186
Dalsze informacje	186
Rozdział 6. Obiektowy model dokumentu	187
Kiedy używać DOM?	187
Dokumenty a dane	188
Model zawartości mieszanej	188
Prostszy model	189
Zwiększenie stopnia złożoności	190
Wybór modelu	192
Wczytywanie danych XML do DOM	193
Tworzenie programu	193
Dodatkowe informacje	197
Co dalej?	199
Wyświetlanie hierarchii DOM	199
Zmiana aplikacji DomEcho w aplikację GUI	199
Utworzenie adapterów w celu wyświetlenia DOM w komponencie JTree	204
Dopracowanie kodu aplikacji	212
Badanie struktury DOM	212
Wyświetlanie prostego drzewa DOM	212
Wyświetlanie bardziej złożonego drzewa DOM	214
Zakończenie	219
Prezentowanie struktury DOM w sposób optymalny	219
Kompresja zawartości drzewa	219
Operacje na zaznaczonych elementach drzewa JTree	224
Obsługa modyfikacji	232
Zakończenie	232
Tworzenie i modyfikowanie DOM	232
Pobieranie DOM z obiektu fabrykującego	233
Normalizacja DOM	236
Inne operacje	237
Zakończenie	240
Weryfikacja przy użyciu schematów XML	240
Ogólne informacje o procesie weryfikacji	241
Konfiguracja obiektu fabrykującego DocumentBuilder	241
Weryfikacja w przypadku stosowania wielu przestrzeni nazw	242
Dalsze informacje	245
Rozdział 7. Przekształcenia rozszerzalnego języka arkuszy stylów	247
Przedstawienie XSL, XSLT oraz XPath	247
Pakiety JAXP związane z obsługą przekształceń	248
Jak działa XPath?	249
Wyrażenia XPath	249
Model danych XSLT i XPath	250

Szablony i konteksty	250
Proste adresowanie przy użyciu XPath	250
Proste wyrażenia XPath	251
Łączenie adresów indeksowych	252
Znaki wieloznaczne	253
Adresowanie przy użyciu ścieżki rozszerzonej	253
Typy danych i operatory XPath	253
Wartość łańcuchowa elementu	254
Funkcje XPath	254
Podsumowanie	257
Zapis DOM w pliku XML	257
Odczyt XML	257
Tworzenie obiektu przekształcenia	259
Zapis XML	261
Zapis fragmentu drzewa DOM	261
Podsumowanie	263
Generacja XML na podstawie dowolnych danych	263
Tworzenie prostego pliku danych	263
Tworzenie prostego parsera	265
Modyfikacja parsera, by generował zdarzenia SAX	267
Użycie parsera jako obiektu SAXSource	272
Wykonanie konwersji	274
Przekształcanie danych XML przy użyciu XSLT	275
Definiowanie prostego typu dokumentu — <article>	275
Tworzenie dokumentu testowego	277
Tworzenie przekształcenia XSLT	278
Przetwarzanie podstawowych elementów struktury	279
Tworzenie prostego programu	282
Usuwanie znaków odstępu	284
Przetwarzanie pozostałych elementów struktury	286
Przetwarzanie elementów wewnątrzwierszowych (treści)	290
Drukowanie kodu HTML	294
Jakie są pozostałe możliwości XSLT?	294
Zastosowanie pakietu Xalan do wykonywania przekształceń z poziomu wiersza poleceń	296
Łączenie przekształceń przy użyciu łańcucha filtrów	296
Pisanie programu	296
Rozumienie sposobu działania łańcucha filtrów	299
Testowanie programu	300
Wnioski	302
Dalsze informacje	303
Rozdział 8. Tworzenie usług WWW przy użyciu JAX-RPC	305
Określanie portu	306
Tworzenie prostej usługi WWW oraz klienta przy wykorzystaniu JAX-RPC	306
Kodowanie interfejsu punktu końcowego usługi oraz klas implementacji	307
Przygotowanie usługi	308
Pakowanie usługi	310
Określanie adresu punktu końcowego	311
Wdrażanie usługi	311
Klient używający statycznego pieńka	312
Obsługiwane typy danych	314
Typy J2SE SDK	315
Typy podstawowe	315
Tablice	315
Typy wartości	315
Komponenty JavaBeans	316

Klienty usług WWW	316
Klient używający dynamicznego pośrednika	316
Klient DII	319
Klient aplikacji	322
Pozostałe klienty JAX-RPC	325
Współpraca usług WWW (WS-I) a JAX-RPC	326
Dodatkowe informacje	326
Rozdział 9. Interfejs programowania aplikacji do obsługi protokołu SOAP z załącznikami	327
Przegląd SAAJ	328
Komunikaty	328
Połączenia	331
Informator	332
Tworzenie i wysyłanie prostego komunikatu	333
Dodawanie zawartości do nagłówka	341
Dodawanie zawartości do obiektu SOAPPart	342
Dodawanie dokumentu do treści komunikatu SOAP	343
Operacje na zawartości komunikatów przy użyciu interfejsów programowania aplikacji SAAJ oraz DOM	343
Dodawanie załączników	343
Dodawanie atrybutów	346
Stosowanie usterek SOAP	350
Przykłady	354
Program Request.java	355
Program MyUddiPing.java	356
Program HeaderExample.java	362
Programy DOMExample.java oraz DOMSrcExample.java	363
Program Attachments.java	366
Program SOAPFaultTest.java	368
Dodatkowe informacje	369
Rozdział 10. Interfejs programowania aplikacji do obsługi rejestrów XML	371
Podstawowe informacje o JAXR	371
Czym jest rejestr?	371
Czym jest JAXR?	372
Architektura JAXR	373
Implementacja klienta JAXR	374
Nawiązywanie połączenia	375
Przeszukiwanie rejestru	380
Zarządzanie danymi rejestru	384
Zastosowanie typologii w klientach JAXR	390
Uruchamianie przykładowych klientów	394
Zanim skompilujemy przykłady	396
Kompilacja przykładów	398
Uruchamianie przykładów	398
Stosowanie klientów JAXR w aplikacjach J2EE	403
Tworzenie kodu klienta aplikacji — MyAppClient.java	403
Tworzenie kodu komponentu sesyjnego PubQuery	404
Kompilacja plików źródłowych	404
Importowanie certyfikatów	405
Uruchamianie serwera Application Server	406
Tworzenie zasobów JAXR	406
Tworzenie i pakowanie aplikacji	407
Wdrażanie aplikacji	409
Uruchamianie klienta aplikacji	409
Dodatkowe informacje	410

Rozdział 11. Technologia serwetów Java	411
Czym jest serwet?	411
Przykład serwetów	412
Rozwiązywanie problemów	415
Cykl życia serwetu	416
Obsługa zdarzeń związanych z cyklem życia serwetu	416
Obsługa błędów	418
Współdzielenie informacji	418
Wykorzystanie obiektów zakresu	418
Kontrola współbieżnego dostępu do współdzielonych zasobów	419
Dostęp do baz danych	420
Inicjalizacja serwetu	421
Implementacja metody usługowej	422
Pobieranie informacji z żądania	422
Tworzenie odpowiedzi	424
Filtrowanie żądań i odpowiedzi	426
Programowanie filtrów	427
Programowanie niestandardowych żądań i odpowiedzi	428
Specyfikacja odwzorowań filtrów	430
Wywoływanie innych zasobów	432
Dołączanie innych zasobów do odpowiedzi	432
Przekazywanie sterowania innemu komponentowi	433
Dostęp do kontekstu	434
Przechowywanie stanu klienta	435
Dostęp do sesji	435
Wiązanie obiektów z sesją	435
Zarządzanie sesjami	436
Śledzenie sesji	437
Finalizacja serwetu	437
Śledzenie żądań usługi	438
Powiadamianie metod o zakończeniu działania serwetu	439
Poprawna implementacja czasochłonnych metod	439
Dalsze informacje	440
Rozdział 12. Technologia stron JSP	441
Czym jest strona JSP?	441
Przykład	442
Przykład stron JSP	444
Cykl życia strony JSP	449
Tłumaczenie i kompilacja	450
Wykonanie	451
Tworzenie treści statycznej	453
Kodowanie strony i odpowiedzi	453
Tworzenie treści dynamicznej	454
Zastosowanie obiektów na stronach JSP	454
Język wyrażeń	455
Wyłączanie wartościowania wyrażeń	456
Używanie wyrażeń	456
Zmienne	457
Obiekty niejawne	458
Literały	459
Operatory	459
Słowa kluczowe	460
Przykłady	460
Funkcje	461

	Komponenty JavaBeans	462
	Konwencje projektowania komponentów JavaBeans	462
	Tworzenie i używanie komponentów JavaBeans	463
	Konfigurowanie właściwości komponentów JavaBeans	464
	Pobieranie właściwości komponentu JavaBeans	465
	Stosowanie znaczników niestandardowych	466
	Deklarowanie bibliotek znaczników	466
	Dołączanie implementacji biblioteki znaczników	468
	Ponowne użycie treści na stronach JSP	469
	Przekazywanie sterowania do innego komponentu	470
	Element <code>jsp:param</code>	470
	Dołączanie apletu	471
	Konfigurowanie właściwości grup stron JSP	473
	Wyłączanie wyznaczania wartości wyrażeń	473
	Deklarowanie kodowania strony	474
	Definiowanie niejawnego dołączania	474
	Dalsze informacje	475
Rozdział 13.	Dokumenty JSP	477
	Przykład dokumentu JSP	477
	Tworzenie dokumentu JSP	482
	Deklarowanie bibliotek znaczników	484
	Umieszczanie dyrektyw w dokumentach JSP	486
	Tworzenie treści statycznych i dynamicznych	487
	Zastosowanie elementu <code>jsp:root</code>	489
	Zastosowanie elementu <code>jsp:output</code>	490
	Identyfikacja dokumentu JSP przez kontener	493
Rozdział 14.	Biblioteka JSTL	495
	Przykład stron JSP	495
	Korzystanie z biblioteki JSTL	498
	Współpraca znaczników	499
	Biblioteka znaczników podstawowych	500
	Znaczniki obsługi zmiennych	500
	Znaczniki sterowania przepływem	501
	Znaczniki URL	504
	Pozostałe znaczniki	505
	Biblioteka znaczników XML	505
	Znaczniki podstawowe	507
	Znaczniki sterowania przepływem	508
	Znaczniki przekształceń	508
	Biblioteka znaczników internacjonalizacji	509
	Konfiguracja lokalizacji	509
	Znaczniki komunikatów	510
	Znaczniki formatowania	510
	Biblioteka znaczników SQL	511
	Interfejs Result znacznika query	513
	Funkcje	514
	Dalsze informacje	515
Rozdział 15.	Niestandardowe znaczniki JSP	517
	Czym jest niestandardowy znacznik?	518
	Przykład stron JSP	518
	Typy znaczników	522
	Znaczniki z atrybutami	522
	Znaczniki posiadające ciało	524

	Znaczniki definiujące zmienne	525
	Komunikacja między znacznikami	525
	Zastosowanie plików znaczników do hermetyzacji treści w celu wielokrotnego użycia ..	526
	Położenie plików znaczników	528
	Dyrektywy plików znaczników	528
	Przetwarzanie fragmentów przekazywanych plikom znaczników	534
	Przykłady	534
	Deskryptory bibliotek znaczników	537
	Elementy nadrzędne deskryptora biblioteki znaczników	538
	Deklarowanie plików znaczników	539
	Deklarowanie obiektów obsługi znaczników	541
	Deklarowanie atrybutów znacznika dla obiektu obsługi znacznika	542
	Deklarowanie zmiennych znacznika dla obiektu obsługi znacznika	543
	Implementacja obiektów obsługi znaczników prostych	545
	Dołączanie obiektów obsługi znaczników do aplikacji internetowych	545
	Wywołania obiektu obsługi znacznika prostego	545
	Obiekty obsługi dla znaczników prostych	546
	Obiekty obsługi dla znaczników posiadających atrybuty	546
	Obiekty obsługi znaczników prostych posiadających ciało	548
	Obiekty obsługi znaczników definiujących zmienne	549
	Współpraca znaczników	551
	Przykłady	553
Rozdział 16.	Skrypty na stronach JSP	561
	Przykład stron JSP	561
	Posługiwanie się elementami skryptów	563
	Wyłączanie skryptów	563
	Deklaracje	564
	Inicjalizacja i finalizacja strony JSP	564
	Skryptlety	564
	Wyrażenia	565
	Implementacja znaczników akceptujących elementy skryptów	566
	Elementy TLD	566
	Obiekty obsługi znaczników	566
	Znaczniki posiadające ciało	568
	Współpraca znaczników	570
	Znaczniki definiujące zmienne	571
Rozdział 17.	Technologia JavaServer Faces	573
	Korzyści związane ze stosowaniem technologii JavaServer Faces	574
	Czym jest aplikacja JavaServer Faces?	575
	Role użytkowników szkieletu	576
	Prosta aplikacja JavaServer Faces	577
	Etapy tworzenia aplikacji	577
	Tworzenie stron	579
	Definiowanie nawigacji	581
	Tworzenie komponentów	582
	Dodawanie deklaracji komponentów zarządzanych	583
	Model interfejsu użytkownika oparty na komponentach	584
	Klasy komponentów interfejsu użytkownika	585
	Model wyświetlania komponentów	587
	Model konwersji	590
	Model odbiornika i zdarzenia	591
	Model kontroli poprawności	592
	Model nawigacji	593
	Zarządzanie komponentami pomocniczymi	594
	Współpraca elementów aplikacji	597

	Cykl życia strony JavaServer Faces	599
	Scenariusze cyklu przetwarzania żądania	600
	Standardowy cykl przetwarzania żądania	601
	Dalsze informacje	605
Rozdział 18.	Stosowanie technologii JavaServer Faces na stronach JSP	607
	Przykład aplikacji JavaServer Faces	607
	Tworzenie strony	611
	Stosowanie znaczników podstawowych	613
	Stosowanie znaczników komponentów HTML	613
	Atrybuty znaczników komponentów interfejsu użytkownika	615
	Komponent UIForm	617
	Komponent UIColumn	618
	Komponent UICommand	618
	Komponent UIData	620
	Komponent UIGraphic	623
	Komponenty UIInput i UIOutput	623
	Komponent UIPanel	626
	Komponent UISelectBoolean	628
	Komponent UISelectMany	629
	Komponenty UIMessage i UIMessages	630
	Komponent UISelectOne	630
	Komponenty UISelectItem, UISelectItems i UISelectItemGroup	631
	Stosowanie zlokalizowanych komunikatów	634
	Odwołania do zestawu zasobów ResourceBundle	634
	Odwołania do zlokalizowanego komunikatu	635
	Stosowanie standardowych konwerterów	635
	Stosowanie konwertera DateTimeConverter	637
	Stosowanie konwertera NumberConverter	638
	Rejestracja odbiorników	639
	Rejestracja odbiornika zdarzeń zmiany wartości	639
	Rejestracja odbiornika zdarzeń akcji	640
	Stosowanie walidatorów standardowych	640
	Wartość wymagana	641
	Stosowanie walidatora LongRangeValidator	641
	Wiązanie wartości i instancji komponentów z zewnętrznymi źródłami danych	642
	Wiązanie wartości komponentu z właściwością	643
	Wiązanie wartości komponentu z obiektem niejawnym	644
	Wiązanie instancji komponentu z właściwością komponentu pomocniczego	645
	Odwołania do metody komponentu pomocniczego	646
	Odwołanie do metody nawigacji	647
	Odwołania do metody obsługi zdarzenia akcji	647
	Odwołania do metody kontroli poprawności	648
	Odwołania do metody obsługi zdarzenia zmiany wartości	648
	Stosowanie obiektów niestandardowych	649
	Stosowanie niestandardowego konwertera	650
	Stosowanie niestandardowego walidatora	650
	Stosowanie niestandardowego komponentu	651
Rozdział 19.	Programowanie dla JavaServer Faces	653
	Implementacja właściwości komponentu	653
	Implementacja właściwości wiązanych z wartościami komponentów	654
	Implementacja właściwości związanych z instancjami komponentów	661
	Lokalizacja	662
	Tworzenie zestawu zasobów	662
	Lokalizacja danych dynamicznych	662
	Lokalizacja komunikatów	663

Implementacja niestandardowego konwertera	665
Implementacja odbiornika zdarzeń	667
Implementacja odbiorników zmiany wartości	667
Implementacja odbiorników zdarzeń akcji	668
Implementacja niestandardowego walidatora	669
Implementacja interfejsu Validator	670
Implementacja niestandardowego znacznika	672
Implementacja metod komponentu pomocniczego	674
Implementacja metody nawigacji	674
Implementacja metody obsługi zdarzenia akcji	675
Implementacja metody kontroli poprawności	676
Implementacja metody obsługi zdarzenia zmiany wartości	677
Rozdział 20. Implementacja niestandardowych komponentów	
interfejsu użytkownika	679
Jak ustalić, czy potrzebujemy niestandardowego komponentu?	680
Kiedy używać niestandardowego komponentu?	680
Kiedy używać niestandardowego obiektu wyświetlania?	681
Kombinacje komponentów, obiektów wyświetlania i znaczników	682
Przykład mapy graficznej	683
Implementacja mapy graficznej przy użyciu technologii JavaServer Faces	683
Wyświetlanie strony HTML	683
Strona JSP	684
Konfigurowanie danych modelu	685
Podsumowanie klas aplikacji	687
Etapy implementacji niestandardowego komponentu	687
Implementacja obiektu obsługi znacznika komponentu	688
Definiowanie niestandardowego znacznika komponentu	
przez deskryptor biblioteki znaczników	692
Implementacja klas niestandardowych komponentów	693
Kodowanie	696
Dekodowanie	698
Umożliwianie wiązania wartości właściwościom komponentu	698
Przechowywanie i odtwarzanie stanu	699
Delegowanie wyświetlania do klasy wyświetlania	700
Implementacja klasy wyświetlania	701
Identyfikacja typu obiektu wyświetlania	702
Obsługa zdarzeń dla niestandardowych komponentów	702
Rozdział 21. Konfigurowanie aplikacji JavaServer Faces	705
Plik konfiguracyjny zasobów aplikacji	705
Konfigurowanie komponentów	706
Stosowanie elementu managed-bean	707
Inicjalizacja właściwości za pomocą elementu managed-property	708
Inicjalizacja map i list	713
Rejestracja komunikatów	714
Rejestracja niestandardowego walidatora	715
Rejestracja niestandardowego konwertera	716
Konfigurowanie reguł nawigacji	716
Rejestracja niestandardowej klasy wyświetlania w pakiecie wyświetlania	719
Rejestracja niestandardowego komponentu	720
Podstawowe wymagania aplikacji JavaServer Faces	721
Konfigurowanie aplikacji za pomocą programu deploytool	722
Dołączanie wymaganych plików JAR	725
Dołączanie klas, stron i innych zasobów	726

Rozdział 22.	Internacjonalizacja i lokalizacja aplikacji internetowych	727
	Klasy lokalizacji na platformie Java	727
	Przygotowywanie zlokalizowanych komunikatów i etykiet	728
	Określanie lokalizacji	728
	Wybór zestawu zasobów	729
	Pobieranie zlokalizowanych komunikatów	729
	Formatowanie dat i liczb	730
	Zbiory znaków i ich kodowanie	731
	Zbiory znaków	731
	Kodowanie znaków	731
	Dalsze informacje	734
Rozdział 23.	Enterprise Beans	735
	Czym jest komponent Enterprise Bean?	735
	Korzyści płynące z używania komponentów EJB	735
	Kiedy należy używać komponentów EJB?	736
	Rodzaje komponentów Enterprise Beans	736
	Komponenty sesyjne	736
	Tryby zarządzania stanem	737
	Kiedy używać komponentów sesyjnych?	738
	Komponenty encyjne	738
	Co odróżnia komponenty encyjne od sesyjnych?	739
	Trwałość zarządzana przez kontener	740
	Kiedy używać komponentów encyjnych?	743
	Komponenty sterowane komunikatami	743
	Jaka jest różnica między komponentami sterowanymi komunikatami a sesyjnymi i encyjnymi obiektami EJB?	743
	Kiedy używać komponentów sterowanych komunikatami?	744
	Definiowanie dostępu do komponentów za pomocą interfejsów	745
	Klient zdalny	745
	Klient lokalny	746
	Interfejsy lokalne a trwałość zarządzana przez kontener	746
	Wybór pomiędzy dostępem zdalnym i lokalnym	747
	Klient usługi internetowej	748
	Rodzaj dostępu a parametry metod	748
	Składniki komponentu EJB	749
	Konwencja nazw przyjęta dla komponentów EJB	750
	Cykl życia komponentów Enterprise Beans	750
	Cykl życia stanowego komponentu sesyjnego	751
	Cykl życia bezstanowego komponentu sesyjnego	752
	Cykl życia komponentu encyjnego	752
	Cykl życia komponentu sterowanego komunikatami	754
	Dalsze informacje	754
Rozdział 24.	Komponenty Enterprise Beans — pierwsze kroki	755
	Tworzenie aplikacji J2EE	756
	Tworzenie komponentu EJB	756
	Przygotowanie kodu źródłowego komponentu	756
	Kompilacja plików z kodem źródłowym	758
	Pakowanie komponentu EJB	758
	Tworzenie aplikacji klienta	759
	Kodowanie aplikacji klienta	760
	Kompilacja programu klienta	762
	Pakowanie aplikacji klienta	762
	Określenie nazwy komponentu, do którego odwołuje się klient	763

Tworzenie klienta sieciowego	764
Kodowanie klienta sieciowego	764
Kompilacja klienta sieciowego	765
Pakowanie klienta sieciowego	765
Określenie nazwy komponentu, do którego odwołuje się klient sieciowy	766
Przyporządkowanie komponentowi nazwy	767
Określenie ścieżki bazowej kontekstu klienta sieciowego	767
Wdrożenie aplikacji J2EE	768
Uruchomienie aplikacji klienta	769
Uruchomienie klienta sieciowego	769
Modyfikowanie aplikacji J2EE	770
Zmiany w pliku klasy komponentu	770
Dodanie pliku	771
Modyfikacja ustawień wdrożenia	771
Rozdział 25. Przykłady komponentów sesyjnych	773
Przykład CartBean	773
Klasa komponentu sesyjnego	774
Interfejs domowy	777
Interfejs zdalny	778
Klasy pomocnicze	779
Kompilacja przykładu CartBean	779
Przygotowanie aplikacji	779
Pakowanie komponentu EJB	779
Pakowanie programu klienta	780
Przykład usługi sieciowej — HelloServiceBean	782
Interfejs punktu końcowego usługi sieciowej	783
Klasa implementująca bezstanowy komponent sesyjny	783
Kompilacja HelloServiceBean	783
Tworzenie klienta usługi internetowej	786
Uruchomienie klienta usługi internetowej	787
Inne cechy komponentów EJB	787
Dostęp do parametrów zewnętrznych	787
Porównywanie komponentów EJB	788
Przekazanie referencji wskazującej komponent EJB	788
Usługa timera	789
Tworzenie timera	790
Wyłączanie i zapamiętywanie timerów	790
Pobranie informacji na temat timera	791
Timery a transakcje	791
Przykładowy komponent TimerSessionBean	791
Przygotowanie komponentu TimerSessionBean	792
Obsługa wyjątków	797
Rozdział 26. Przykłady komponentów encyjnych	
   bezpośrednio zarządzających trwałością	799
Przykładowy komponent SavingsAccountBean	799
Klasa komponentu encyjnego	800
Interfejs domowy	808
Interfejs zdalny	809
Uruchomienie przykładu SavingsAccountBean	810
Odwzorowanie relacji w komponentach bezpośrednio zarządzających trwałością	812
Relacje „jeden do jednego”	812
Relacje „jeden do wielu”	815
Relacje „wiele do wielu”	821

Klucze główne komponentów bezpośrednio zarządzających trwałością	823
Klasa klucza głównego	823
Klucze główne w klasie komponentu encyjnego	824
Pobranie klucza głównego	825
Rady dotyczące narzędzia deploytool i komponentów encyjnych bezpośrednio zarządzających trwałością	826
Rozdział 27. Przykłady komponentów encyjnych	
o trwałości zarządzanej przez kontener	827
Opis aplikacji RosterApp	827
Komponent PlayerBean	828
Klasa komponentu	828
Lokalny interfejs domowy	832
Interfejs lokalny	833
Funkcje realizowane przez aplikację RosterApp	834
Tworzenie obiektu gracza	834
Dopisanie gracza do zespołu	835
Usunięcie obiektu gracza	836
Usunięcie gracza z drużyny	836
Pobranie listy wszystkich graczy drużyny	837
Pobranie kopii listy graczy drużyny	839
Wyszukiwanie graczy na podstawie zajmowanych przez nich pozycji	840
Wyszukiwanie dyscyplin uprawianych przez zawodnika	841
Stworzenie i uruchomienie przykładowej aplikacji RosterApp	842
Tworzenie tabel bazy danych	842
Tworzenie źródła danych	843
Schemat przyporządkowania pól	843
Kompilacja komponentów EJB	844
Tworzenie aplikacji	844
Pakowanie komponentów EJB	844
Pakowanie aplikacji klienta	852
Wdrożenie aplikacji	853
Uruchomienie aplikacji klienta	853
Przewodnik po ustawieniach aplikacji RosterApp	854
RosterApp	854
RosterClient	855
RosterJAR	856
TeamJAR	856
Klucz główny a trwałość zarządzana przez kontener	861
Klasa klucza głównego	861
Zaawansowane zagadnienia związane z CMP — przykład OrderApp	864
Struktura aplikacji OrderApp	864
Relacje pomiędzy komponentami aplikacji OrderApp	865
Klucze główne komponentów encyjnych aplikacji OrderApp	867
Komponent encyjny przyporządkowany więcej niż jednej tabeli bazy danych	869
Metody wyszukiujące i metody selekcji	869
Metody domowe	870
Kaskadowe usuwanie w aplikacji OrderApp	870
Pola typu BLOB i CLOB w aplikacji OrderApp	870
Przygotowanie i uruchomienie przykładu OrderApp	871
Rady dotyczące narzędzia deploytool i komponentów encyjnych o trwałości zarządzanej przez kontener	877
Wybór pól stanu i abstrakcyjnego schematu trwałości	877
Definicja zapytań EJB QL związanych z metodami wyszukiującymi i metodami selekcji	878
Definicja relacji	878
Tworzenie tabel bazy danych w czasie wdrażania aplikacji	879

Rozdział 28. Przykład komponentu sterowanego komunikatami	881
Ogólna charakterystyka przykładowej aplikacji	881
Program klienta	882
Klasa komponentu sterowanego komunikatami	882
Metoda onMessage	883
Metody ejbCreate i ejbRemove	884
Wdrożenie i uruchomienie aplikacji SimpleMessageApp	884
Stworzenie zasobów obsługujących komunikację	884
Wdrożenie aplikacji	885
Uruchomienie programu klienta	886
Usunięcie zasobów obsługujących komunikację	886
Rady dotyczące narzędzia deploytool i komponentów sterowanych komunikatami	886
Określenie typu komponentu	886
Konfiguracja właściwości komponentu sterowanego komunikatami	887
Rady dotyczące narzędzia deploytool i komponentów wysyłających komunikaty	888
Ustalenie nazwy zasobów	888
Ustalenie nazwy celu komunikatu	889
Ustalenie celu komunikatu	889
Rozdział 29. Język zapytań EJB QL	891
Terminologia	891
Uproszczona składnia EJB QL	892
Przykłady zapytań	892
Proste zapytania wyszukiwujące	893
Zapytania wyszukiwujące odwołujące się do komponentów będących w relacji	894
Wyrażenia warunkowe w zapytaniach wyszukiwujących	895
Zapytania selekcji	896
Kompletna składnia EJB QL	897
Symbole notacji BNF	897
Gramatyka języka EJB QL w notacji BNF	898
Klauzula FROM	900
Wyrażenia nawigujące	903
Klauzula WHERE	905
Klauzula SELECT	911
Klauzula ORDER BY	913
Ograniczenia języka SQL	914
Rozdział 30. Transakcje	915
Czym jest transakcja?	915
Transakcje zarządzane przez kontener	916
Atrybuty transakcji	916
Wycofywanie transakcji zarządzanej przez kontener	919
Synchronizacja zmiennych instancyjnych komponentu sesyjnego	920
Kompilacja przykładu BankBean	921
Pakowanie przykładu BankBean	922
Metody niedozwolone podczas posługiwania się transakcjami zarządzanymi przez kontener	925
Transakcje zarządzane przez komponent	925
Transakcje JDBC	926
Przygotowanie i uruchomienie przykładu WarehouseBean	927
Kompilacja przykładu WarehouseBean	927
Pakowanie przykładu WarehouseBean	927
Transakcje JTA	930
Przygotowanie i uruchomienie przykładu TellerBean	931
Kompilacja przykładu TellerBean	931
Pakowanie przykładu TellerBean	932

	Powrót z metody bez zatwierdzenia transakcji	935
	Metody niedozwolone podczas posługiwania się transakcjami zarządzanymi przez komponent	935
	Podsumowanie możliwości obsługi transakcji w komponentach encyjnycy	936
	Limity czasowe transakcji	936
	Poziomy izolacji	937
	Aktualizacja wielu baz danych	938
	Transakcje w komponentach sieciowych	939
Rozdział 31.	Łączenie z zasobami	941
	Usługa nazw JNDI	941
	Źródła danych i pule połączeń	942
	Połączenia z bazą danych	943
	Kodowanie połączenia z bazą	943
	Określenie nazwy obiektu	944
	Tworzenie źródła danych	944
	Połączenia z usługą pocztową	945
	Uruchomienie przykładu ConfirmBean	946
	Połączenia URL	948
	Uruchomienie przykładu HTMLReaderBean	949
	Dalsze informacje	950
Rozdział 32.	Bezpieczeństwo	951
	Podstawy	951
	Dziedziny, użytkownicy, grupy i role	952
	Zarządzanie użytkownikami	953
	Ustalanie ról bezpieczeństwa	953
	Przyporządkowanie ról użytkownikom i grupom	954
	Bezpieczeństwo warstwy sieciowej	955
	Ochrona zasobów sieciowych	956
	Konfigurowanie wymagań i reguł bezpieczeństwa	957
	Konfiguracja bezpiecznego połączenia	960
	Bezpieczeństwo programowe w warstwie sieciowej	960
	Metody uwierzytelnienia	962
	Podstawowe uwierzytelnienie HTTP	962
	Uwierzytelnienie na podstawie formularza	963
	Uwierzytelnienie na podstawie certyfikatu	964
	Uwierzytelnienie wzajemne	964
	Uwierzytelnienie typu Digest	966
	Konfiguracja uwierzytelnienia	966
	Przykład. Uwierzytelnienie za pomocą formularza	967
	Instalacja i konfiguracja protokołu SSL	974
	Na czym polega protokół bezpiecznej transmisji danych?	974
	Certyfikaty cyfrowe	975
	Konfiguracja łącznika SSL	980
	Bezpieczeństwo usług internetowych i XML	983
	Przykład. Podstawowe uwierzytelnienie aplikacji JAX-RPC	984
	Przykład. Uwierzytelnienie aplikacji JAX-RPC na podstawie certyfikatu i przy użyciu transmisji HTTP/SSL	990
	Bezpieczeństwo warstwy komponentów EJB	998
	Deklaracja praw dostępu do metody	998
	Konfiguracja bezpieczeństwa na poziomie adresu IOR	999
	Bezpieczeństwo programowe w warstwie komponentów EJB	1000
	Nieuwierzytelniona nazwa użytkownika	1001
	Bezpieczeństwo warstwy aplikacji klienta	1001

Bezpieczeństwo korporacyjnej warstwy informacyjnej	1002
Logowanie na poziomie kontenera	1002
Logowanie na poziomie komponentu	1002
Konfiguracja bezpieczeństwa adaptera zasobów	1003
Propagowanie tożsamości	1004
Konfiguracja propagowanej tożsamości komponentu	1004
Konfiguracja uwierzytelnienia klienta	1005
Czym jest JACC?	1005
Dalsze informacje	1005
Rozdział 33. Interfejs Java Message Service	1007
Wprowadzenie	1007
Na czym polega wymiana komunikatów w obrębie aplikacji?	1007
Czym jest interfejs JMS API?	1008
Kiedy można korzystać z interfejsu JMS?	1009
Jak interfejs JMS współdziała z platformą J2EE?	1010
Podstawowe elementy interfejsu JMS	1011
Architektura JMS API	1011
Dziedziny wymiany komunikatów	1012
Pobieranie komunikatów	1014
Model programistyczny interfejsu JMS	1014
Obiekty administracji	1015
Połączenia	1017
Sesje	1017
Wytwórcy komunikatów	1018
Konsumenty komunikatów	1019
Komunikaty	1021
Obsługa wyjątków	1023
Prosta aplikacja klienta JMS	1024
Przykład prostego synchronicznego odbioru komunikatów	1024
Przykład prostego asynchronicznego odbioru komunikatów	1033
Uruchamianie programów-klientów JMS w wielu systemach	1037
Niezawodność wymiany w aplikacjach JMS	1041
Podstawowe mechanizmy pewności wymiany	1042
Zaawansowane mechanizmy pewności wymiany	1048
Stosowanie interfejsu JMS w aplikacji J2EE	1058
Komponenty sesyjne i encyjne w synchronicznym odbiorze komunikatów	1058
Stosowanie komponentów sterowanych komunikatami	1060
Zarządzanie transakcjami rozproszonymi	1062
Stosowanie interfejsu JMS z klientami aplikacji i komponentami WWW	1064
Dalsze informacje	1065
Rozdział 34. Interfejs JMS w aplikacjach J2EE — przykłady	1067
Aplikacja J2EE korzystająca z JMS z komponentem sesyjnym	1068
Pisanie komponentów aplikacji	1068
Tworzenie i pakowanie aplikacji	1070
Wdrażanie aplikacji	1074
Uruchamianie klienta aplikacji	1074
Aplikacja J2EE korzystająca z JMS z komponentem encyjnym	1075
Aplikacja działu kadr	1076
Pisanie komponentów aplikacji	1077
Tworzenie i pakowanie aplikacji	1079
Instalacja aplikacji	1081
Uruchamianie klienta	1081
Aplikacja J2EE konsumująca komunikaty ze zdalnego serwera J2EE	1082
Przegląd aplikacji	1083
Programowanie komponentów aplikacji	1084

Tworzenie aplikacji i pakietów	1084
Wdrażanie aplikacji	1086
Uruchamianie klienta aplikacji	1087
Aplikacja J2EE wdrażająca komponent sterowany komunikatami	
na dwóch serwerach J2EE	1088
Przegląd aplikacji	1088
Programowanie komponentów aplikacji	1089
Tworzenie aplikacji i pakietów	1091
Wdrażanie aplikacji	1093
Uruchamianie klienta aplikacji	1094
Rozdział 35. Aplikacja Coffee Break	1097
Wspólna część kodu serwerów	1098
Usługa JAX-RPC dostawcy	1098
Interfejs usługi	1099
Implementacja usługi	1099
Rejestrowanie usługi dostawcy	1100
Usuwanie usługi z rejestru	1103
Usługa SAAJ dostawcy	1105
Klient SAAJ	1106
Usługa SAAJ	1112
Serwer Coffee Break	1117
Strony JSP	1118
Komponenty JavaBeans	1119
RetailPriceListServlet	1121
Serwer Coffee Break — wersja z JavaServer Faces	1121
Strony JSP	1122
Komponenty JavaBeans	1124
Konfiguracja zasobów	1125
Kompilacja, pakowanie, wdrażanie i uruchamianie aplikacji	1126
Konfiguracja portu	1126
Konfiguracja serwera rejestracji	1126
Stosowanie gotowych plików WAR przykładu	1127
Kompilacja klas wspólnych aplikacji	1127
Kompilacja, pakowanie i wdrażanie usługi JAX-RPC	1127
Kompilacja, pakowanie i wdrażanie usługi SAAJ	1129
Kompilacja, pakowanie i wdrażanie serwera Coffee Break	1130
Kompilacja, pakowanie i wdrażanie serwera Coffee Break	
w wersji wykorzystującej JavaServer Faces	1131
Uruchamianie klienta aplikacji Coffee Break	1132
Usuwanie aplikacji Coffee Break	1134
Rozdział 36. Bezpieczna Kasa Duke'a	1135
Komponenty korporacyjne	1136
Komponenty sesyjne	1136
Komponenty encyjne	1139
Klasy pomocnicze	1139
Tabele bazy danych	1140
Ochrona komponentów korporacyjnych	1141
Klient aplikacyjny	1142
Klasy i powiązania pomiędzy nimi	1143
Klasa BankAdmin	1144
Klasa EventHandle	1145
Klasa DataModel	1146
Klient WWW	1149
Strategie projektowe	1150
Składowe klienta WWW	1151

	Przetwarzanie ządania	1153
	Ochrona zasobów klienta WWW	1154
	Umiędzynarodowienie aplikacji	1156
	Kompilacja, pakowanie, wdrażanie i uruchamianie aplikacji	1157
	Konfigurowanie serwerów	1158
	Kompilowanie kodu aplikacji	1159
	Pakowanie i wdrażanie Bezpiecznej Kasy Duke'a	1159
	Przegląd nazw JNDI	1164
	Uruchamianie klientów	1165
	Uruchamianie klienta aplikacyjnego	1165
	Uruchamianie klienta WWW	1166
Dodatek A	Kodowanie znaków w języku Java	1169
	Dalsze informacje	1170
Dodatek B	XML i reszta — alfabet specyfikacji	1171
	Standardy podstawowe	1172
	SAX	1172
	StAX	1172
	DOM	1173
	JDOM i dom4j	1173
	DTD	1173
	Przestrzenie nazw	1174
	XSL	1174
	XSLT (i XPath)	1175
	Schematy	1175
	XML Schema	1176
	RELAX NG	1176
	SOX	1176
	Schematron	1177
	Standardy łączenia i prezentacji dokumentów	1177
	Łączenie dokumentów XML	1177
	XHTML	1178
	Standardy wiedzy	1178
	RDF	1178
	RDF Schema	1179
	XTM	1179
	Standardy oparte na XML-u	1179
	Standardy dokumentów specjalizowanych	1179
	Standardy handlu elektronicznego	1180
	Podsumowanie	1181
Dodatek C	Wstęp do HTTP	1183
	Żądania HTTP	1183
	Odpowiedzi HTTP	1184
Dodatek D	Architektura Connector platformy J2EE	1185
	Adaptory zasobów	1185
	Kontrakty adaptera zasobu	1186
	Kontrakty systemowe	1186
	Kontrakty wyjściowe	1188
	Kontrakty wejściowe	1188
	Interfejs CCI	1189
	Dalsze informacje	1190
Dodatek E	Słowniczek	1191
	Skorowidz	1229

Rozdział 21.

Konfigurowanie aplikacji JavaServer Faces

Do obowiązków architekta aplikacji należą:

- Rejestrowanie obiektów pomocniczych dla danej aplikacji w celu udostępnienia ich wszystkim częściom aplikacji.
- Konfigurowanie komponentów pomocniczych i komponentów modelu, aby odwołania do nich na stronie powodowały tworzenie instancji o odpowiednich wartościach.
- Definiowanie reguł nawigacji dla każdej ze stron aplikacji gwarantujące poprawną sekwencję kolejnych stron aplikacji.
- Pakowanie wszystkich stron, obiektów i innych plików aplikacji, aby aplikacja mogła zostać zainstalowana dla dowolnego kontenera.

Zadaniem niniejszego rozdziału jest wyjaśnienie sposobu realizacji wymienionych zadań.

Plik konfiguracyjny zasobów aplikacji

Technologia JavaServer Faces stosuje przenośny format plików konfiguracyjnych (w postaci dokumentu XML) umożliwiających konfigurowanie zasobów. Architekt aplikacji tworzy jeden lub więcej plików zwanych plikami konfiguracyjnymi zasobów aplikacji, które używają tego formatu do rejestrowania i konfigurowania obiektów, a także definiowania reguł nawigacji. Plik konfiguracyjny zasobów aplikacji nosi zwykle nazwę *faces-config.xml*.

Plik konfiguracyjny zasobów aplikacji musi być zgodny z plikiem *http://java.sun.com/dtd/web-facesconfig_1_0.dtd*. Dodatkowo każdy taki plik musi zawierać następujące elementy w poniższym porządku:

- Numer wersji XML:

```
<?xml version="1.0"?>
```

- Deklarację DOCTYPE:

```
<!DOCTYPE faces-config PUBLIC "-//Sun Microsystems, Inc.//DTD Javasever Faces  
Config 1.0//EN" "http://java.sun.com/dtd/web-facesconfig_1_0.dtd">
```

- Znacznik `faces-config` obejmujący wszystkie inne deklaracje:

```
<faces-config>
...
</faces-config>
```

Może istnieć więcej niż jeden plik konfiguracyjny zasobów aplikacji. Implementacja JavaServer Faces znajduje ten plik lub pliki, poszukując:

- Zasobu o nazwie `/META-INF/faces-config.xml` w dowolnym pliku JAR w katalogu aplikacji `/WEB-INF/lib` oraz za pomocą nadrzędnych classloaderów. Jeśli istnieje zasób o takiej nazwie, to zostaje załadowany jako zasób konfiguracji. Metoda ta jest użyteczna w przypadku spakowanej biblioteki zawierającej komponenty i obiekty wyświetlania.
- Parametru inicjalizacji kontekstu, `javax.faces.application.CONFIG_FILES`, który specyfikuje jedną lub więcej ścieżek (oddzielonych przecinkami) prowadzących do wielu plików konfiguracyjnych dla danej aplikacji. Metoda ta powinna być stosowana w przypadku rozbudowanych aplikacji, które delegują odpowiedzialność za konfigurację poszczególnych swoich części do różnych grup architektów aplikacji.
- Zasobu o nazwie `faces-config.xml` w katalogu `/WEB-INF/` aplikacji. W ten sposób używają plików konfiguracyjnych najprostsze aplikacje.

Dostęp do zasobów zarejestrowanych dla aplikacji wymaga od programisty aplikacji użycia instancji klasy `Application`, która jest automatycznie tworzona dla każdej aplikacji. Instancja `Application` działa jako scentralizowana fabryka zasobów zdefiniowanych w pliku XML.

Podczas uruchamiania aplikacji implementacja JavaServer Faces tworzy pojedynczą instancję klasy `Application` i konfiguruje ją, wykorzystując informacje zawarte w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji.

Konfigurowanie komponentów

Do tworzenia komponentów pomocniczych używanych przez aplikacje JavaServer Faces i umieszczenia ich w wybranym zakresie używamy mechanizmu tworzenia komponentów zarządzanych. Mechanizm ten konfigurujemy w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji, używając elementu `managed-bean` do zdefiniowania każdego komponentu. Plik ten zostaje przetworzony podczas uruchamiania aplikacji. Gdy strona odwołuje się do komponentu, to implementacja JavaServer Faces inicjalizuje go zgodnie z konfiguracją zapisaną w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji.

Korzystając z mechanizmu tworzenia komponentów zarządzanych, możemy:

- Tworzyć komponenty za pomocą jednego, scentralizowanego pliku dostępnego dla całej aplikacji, zamiast warunkowo tworzyć instancje komponentów w różnych częściach aplikacji.
- Indywidualizować właściwości komponentów bez tworzenia dodatkowego kodu.

- Indywidualizować wartości właściwości komponentów podczas tworzenia komponentu bezpośrednio za pomocą pliku konfiguracyjnego.
- Za pomocą elementów `value` nadawać właściwości jednego komponentu zarządzanego wartością będącą wynikiem opracowania wyrażenia wiążącego wartość dla innego komponentu.

W niniejszym podrozdziale przedstawimy sposób inicjalizacji komponentów pomocniczych za pomocą mechanizmu tworzenia komponentów zarządzanych. Sposób implementacji właściwości komponentów pomocniczych wyjaśniliśmy w podrozdziale „Implementacja właściwości komponentu” w rozdziale 19. W podrozdziale „Implementacja metod komponentu pomocniczego”, zamieszczonym w rozdziale 19., omówiliśmy sposób implementacji metod komponentu pomocniczego. Sposób odwołań znaczników komponentów do komponentów zarządzanych przedstawiliśmy w podrozdziale „Wiązanie wartości i instancji komponentów z zewnętrznymi źródłami danych” (rozdział 18.).

Stosowanie elementu `managed-bean`

Komponenty pomocnicze tworzymy za pomocą elementu `managed-bean` reprezentującego instancję klasy komponentu, która musi istnieć dla danej aplikacji. Element `managed-bean` jest przetwarzany przez implementację JavaServer Faces podczas działania aplikacji. Gdy strona aplikacji odwołuje się do komponentu, to implementacja JavaServer Faces tworzy jego instancję (jeśli nie istnieje żadna instancja komponentu) zgodnie z konfiguracją odpowiedniego elementu.

Poniżej przedstawiamy przykład konfiguracji komponentu zarządzanego dla aplikacji Księgarnia Duke’a:

```
<managed-bean>
  <managed-bean-name> NA </managed-bean-name>
  <managed-bean-class>
    model.ImageArea
  </managed-bean-class>
  <managed-bean-scope> application </managed-bean-scope>
  <managed-property>
    <property-name>shape</property-name>
    <value>poly</value>
  </managed-property>
  ...
</managed-bean-name>
</managed-bean>
```

Element `managed-bean-name` definiuje klucz komponentu używany w danym zakresie. Jeśli tworzymy odwzorowanie komponentu interfejsu użytkownika na komponent pomocniczy, to atrybut `value` znacznika komponentu musi odpowiadać elementowi `managed-bean-name` aż do pierwszego znaku kropki. Na przykład poniższe wyrażenie odpowiada właściwości `shape` instancji `NA` klasy `ImageArea`:

```
value="#{NA.shape}"
```

Część wyrażenia przed znakiem kropki odpowiada elementowi `managed-bean-name` dla komponentu pomocniczego `ImageArea`. Więcej przykładów użycia atrybutu `value` do wiązania komponentów z właściwościami można znaleźć w podrozdziale „Stosowanie znaczników komponentów HTML” zamieszczonym w rozdziale 18.

Element `managed-bean-class` definiuje pełną nazwę klasy komponentu `JavaBean` używaną do tworzenia instancji komponentu. Obowiązkiem programisty aplikacji jest zapewnienie, żeby klasa ta odpowiadała konfiguracji komponentu w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji. Przykładowo, definicje właściwości muszą zgadzać się ze skonfigurowanymi dla danego komponentu.

Element `managed-bean-scope` definiuje zakres, w którym przechowywany będzie komponent. Możliwe są cztery zakresy: `none`, `request`, `session` lub `application`. Jeśli zdefiniujemy komponent o zakresie `none`, to za każdym odwołaniem do tego komponentu będzie tworzona jego nowa instancja, która nie jest przechowywana w żadnym zakresie. Jedną z sytuacji, w której używamy zakresu `none`, jest odwołanie jednego komponentu zarządzanego do innego komponentu zarządzanego. Jeśli komponent ten powinien być tworzony tylko wtedy, gdy występuje odwołanie do niego, to powinien właśnie posiadać zakres `none`. Przykład inicjalizacji właściwości komponentu zarządzanego można znaleźć w podpunkcie „Inicjalizacja właściwości komponentów zarządzanych”.

Element `managed-bean` może zawierać zero lub więcej elementów `managed-property`, z których każdy odpowiada jednej właściwości zdefiniowanej w klasie komponentu. Elementy są używane do zainicjalizowania wartości właściwości komponentu pomocniczego. Jeśli nie chcemy, aby określona właściwość została zainicjalizowana podczas tworzenia instancji komponentu pomocniczego, to nie umieszczamy dla niej definicji `managed-property` w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji.

Jeśli element `managed-bean` nie zawiera innych elementów `managed-bean`, to może zawierać jeden element `map-entries` lub `list-entries`. Element `map-entries` konfiguruje zbiór komponentów będących instancjami typu `Map`. Element `list-entries` konfiguruje zbiór komponentów będących instancjami typu `List`.

Aby stworzyć odwzorowanie na właściwość zdefiniowaną za pomocą elementu `managed-property`, musimy zagwarantować, że część wyrażenia umieszczonego w atrybucie `value` poprzedzająca znak kropki zgadza się z elementem `property-name` elementu `managed-property`. We wcześniejszym przykładzie właściwość `shape` została zainicjalizowana wartością `poly`. W następnym podrozdziale omówimy bardziej szczegółowo posługiwanie się elementem `managed-property`.

Inicjalizacja właściwości za pomocą elementu `managed-property`

Element `managed-property` musi zawierać element `property-name`, który musi zgadzać się z nazwą danej właściwości w klasie komponentu. Element `managed-property` musi zawierać również jeden ze zbioru elementów (przedstawionych w tabeli 21.1) definiujący wartość właściwości. Wartość ta musi być takiego samego typu, jaki został zdefiniowany dla tej właściwości w klasie komponentu. Wybór elementu definiującego wartość zależy od typu właściwości zdefiniowanego w klasie komponentu. Wszystkie elementy używane do inicjalizacji wartości przedstawione zostały w tabeli 21.1.

Przykład inicjalizacji właściwości typu `String` za pomocą elementu `value` przedstawiliśmy w punkcie „Stosowanie elementu `managed-bean`”. Elementu podrzędnego `value` możemy również używać do inicjalizowania wartości typów prostych i innych typów referencyjnych.

Tabela 21.1. Elementy podrzędne elementu *managed-property* definiujące wartość właściwości

Element	Wartość, którą definiuje
<code>list-entries</code>	Definiuje wartości listy
<code>map-entries</code>	Definiuje wartości mapy
<code>null-value</code>	Jawnie nadaje właściwości wartość <code>null</code>
<code>value</code>	Definiuje pojedynczą wartość, na przykład typu <code>String</code> lub <code>int</code> , bądź wyrażenie JavaServer Faces

Pozostała część tego podrozdziału opisuje sposób użycia elementu podrzędnego `value` i innych elementów podrzędnych do inicjalizacji właściwości typu `java.util.Map` tablicy oraz `Collection`, a także parametrów inicjalizacji.

Odwołania do parametru inicjalizacji

Kolejną ważną zaletą mechanizmu tworzenia komponentów zarządzanych jest możliwość odwołań do obiektów niejawnych przez właściwości komponentu.

Załóżmy, że pewna strona akceptuje dane wprowadzane przez użytkownika, w tym jego adres. Załóżmy również, że większość użytkowników mieszka w rejonie o takim samym kodzie pocztowym. Komponent kodu pocztowego może wyświetlić ten kod, przechodząc go w obiekcie niejawnym i odwołując się do niego podczas wyświetlania strony.

Kod możemy zapamiętać jako początkową, domyślną wartość niejawnego obiektu kontekstu `initParam`, dodając parametr kontekstu do aplikacji i nadając mu wartość za pomocą programu *deploytool*. Na przykład, aby nadać parametrowi kontekstu o nazwie `defaultAreaCode` wartość `650`, uruchomimy *deploytool*, wybierzemy naszą aplikację z drzewa, wybierzemy zakładkę `Context`, dodamy nowy parametr kontekstu i wprowadzimy `defaultAreaCode` w polu *Coded Parameter* i `650` w polu *Value*.

Następnie musimy stworzyć deklarację *managed-bean*, która skonfiguruje właściwość odwołującą się do tego parametru:

```
<managed-bean>
  <managed-bean-name>customer</managed-bean-name>
  <managed-bean-class>CustomerBean</managed-bean-class>
  <managed-bean-scope>request</managed-bean-scope>
  <managed-property>
    <property-name>areaCode</property-name>
    <value-ref>initParam.defaultAreaCode</value-ref>
  </managed-property>
  ...
</managed-bean>
```

Dostęp do kodu podczas wyświetlania strony wymaga odwołania się do właściwości przez atrybut `value` znacznika komponentu `area`:

```
<h:inputText id=area value="#{customer.areaCode}"
```

Pobieranie wartości z innych obiektów niejawnych odbywa się w podobny sposób. Listę obiektów niejawnych zawiera tabela 18.9.

Inicjalizacja właściwości będących mapą

Element `map-entries` użyty wewnątrz elementu `managed-property` służy inicjalizacji wartości właściwości komponentu pomocniczego, która posiada typ `java.util.Map`. Poniżej przedstawiamy definicję elementu `map-entries` pochodzącą z pliku `web-facesconfig_1_0.dtd` umieszczonego pod adresem http://java.sun.com/dtd/web-facesconfig_1_0.dtd i definiującego plik konfiguracyjny zasobów aplikacji:

```
<!ELEMENT map-entries (key-class?, value-class?, map-entry*) >
```

Definicja ta pokazuje, że element `map-entries` może zawierać opcjonalny element `key-class`, opcjonalny element `value-class` oraz zero lub więcej elementów `map-entry`.

Element `map-entry` zdefiniowany został następująco:

```
<!ELEMENT map-entry (key, (null-value|value )) >
```

Poniżej przedstawiamy przykład użycia elementu `map-entries`:

```
<managed-bean>
...
<managed-property>
  <property-name>prices</property-name>
  <map-entries>
    <map-entry>
      <key>My Early Years: Growing Up on *7</key>
      <value>30.75</value>
    </map-entry>
    <map-entry>
      <key>Web Servers for Fun and Profit</key>
      <value>40.75</value>
    </map-entry>
  </map-entries>
</managed-property>
</managed-bean>
```

Mapa utworzona przez powyższy element `map-entries` zawiera dwie pozycje. Domyślnie wszystkie klucze i wartości mapy przekształcane są na typ `java.lang.String`. Chcąc używać kluczy innego typu, musimy zagnieździć element `key-class` wewnątrz elementu `map-entries`:

```
<map-entries>
  <key-class>java.math.BigDecimal</key-class>
  ...
</map-entries>
```

Powyższa deklaracja spowoduje przekształcenie wszystkich kluczy na typ `java.math.BigDecimal`. Oczywiście sami musimy zadbać o to, by przekształcenie takie było możliwe. Klucz użyty w poprzednim przykładzie jest typu `String` i nie może zostać przekształcony na typ `java.math.BigDecimal`.

Jeśli chcemy, aby również wszystkie wartości na mapie były innego typu, to po elemencie `key-class` umieszczamy element `value-class`:

```
<map-entries>
  <key-class>int</key-class>
  <value-class>java.math.BigDecimal</value-class>
  ...
</map-entries>
```

Zwróćmy uwagę, że element ten konfiguruje typ tylko wszystkich elementów podrzędnych `value`.

Pierwszy element `map-entry` w ostatnim przykładzie zawiera element podrzędny `value`. Element ten definiuje pojedynczą wartość, która zostanie przekształcona na typ określony przez komponent.

Drugi element `map-entry` definiuje element `value`, który odwołuje się do właściwości innego komponentu. Odwołanie do innego komponentu przez właściwość komponentu pozwala tworzyć system złożony z precyzyjnie zdefiniowanych obiektów. Na przykład obiekt obsługi formularza należący do zakresu żądania może posiadać wskaźnik na obiekt obsługi bazy danych umieszczony w zakresie aplikacji. Oba te obiekty razem mogą obsługiwać formularz. Zauważmy przy tym, że umieszczenie odwołania do innego komponentu spowoduje utworzenie jego instancji, jeśli ona jeszcze nie istnieje.

Zamiast używać elementu `map-entries`, można również przypisać całą mapę, wykorzystując element `value` zawierający wyrażenie, którego typem jest mapa.

Inicjalizacja właściwości będących tablicami lub listami

Element `values` używany jest do zainicjalizowania wartości właściwości typu tablicowego lub typu `List`. Każda pojedyncza wartość tablicy lub listy zostaje zainicjalizowana za pomocą elementu `value` lub `null-value`. Oto przykład:

```
<managed-bean>
  ...
  <managed-property>
    <property-name>books</property-name>
    <values>
      <value-type>java.lang.String</value-type>
      <value>Web Servers for Fun and Profit</value>
      <value>#{myBooks.bookId[3]}</value>
      <null-value/>
    </values>
  </managed-property>
</managed-bean>
```

Powyższy przykład inicjalizuje właściwość typu tablicowego lub `List`. Typ utworzonej struktury danych jest określony przez typ odpowiadającej jej właściwości komponentu. Element `values` definiuje listę wartości należących do tablicy lub listy. Element `value` określa pojedynczą wartość tablicy bądź listy i może odwoływać się do właściwości innego komponentu. Element `null-value` spowoduje wywołanie metody `setBooks` z argumentem równym `null`. Wartość `null` nie może zostać podana dla właściwości będącej typu prostego języka Java, na przykład `int` lub `boolean`.

Inicjalizacja właściwości komponentów zarządzanych

Czasami może zdarzyć się sytuacja, w której będziemy chcieli stworzyć komponent odwołujący się do innych komponentów zarządzanych, tworząc w ten sposób graf lub drzewo komponentów. Załóżmy na przykład, że chcemy stworzyć komponent reprezentujący informacje o kliencie, w tym adres do korespondencji i adres zameldowania, które także są komponentami. Przedstawiona poniżej deklaracja managed-bean tworzy instancję klasy CustomerBean, która posiada dwie właściwości typu AddressBean: jedną reprezentującą adres do korespondencji i drugą reprezentującą adres zameldowania. W ten sposób powstaje proste drzewo, którego korzeniem jest komponent CustomerBean, a liśćmi dwa komponenty AddressBean.

```
<managed-bean>
  <managed-bean-name>customer</managed-bean-name>
  <managed-bean-class>
    com.mycompany.mybeans.CustomerBean
  </managed-bean-class>
  <managed-bean-scope> request </managed-bean-scope>
  <managed-property>
    <property-name>mailingAddress</property-name>
    <value>addressBean</value>
  </managed-property>
  <managed-property>
    <property-name>streetAddress</property-name>
    <value>addressBean</value>
  </managed-property>
  <managed-property>
    <property-name>customerType</property-name>
    <value>New</value>
  </managed-property>
</managed-bean>
<managed-bean>
  <managed-bean-name>addressBean</managed-bean-name>
  <managed-bean-class>
    com.mycompany.mybeans.AddressBean
  </managed-bean-class>
  <managed-bean-scope> none </managed-bean-scope>
  <managed-property>
    <property-name>street</property-name>
    <null-value/>
  <managed-property>
    ...
</managed-bean>
```

Pierwsza deklaracja komponentu CustomerBean (czyli zawierająca element managed-bean-name customer) tworzy komponent CustomerBean dostępny w zakresie żądania. Komponent ten posiada dwie właściwości: mailingAddress i streetAddress. Właściwości te używają elementu value, odwołując się do komponentu o nazwie addressBean.

Druga deklaracja komponentu zarządzanego definiuje komponent klasy AddressBean, ale nie tworzy go, ponieważ element managed-bean-scope definiuje zakres none. Przypomnijmy, że zakres none oznacza, że komponent tworzony jest tylko wtedy, gdy wystąpi odwołanie do niego. Ponieważ zarówno właściwość mailingAddress, jak i streetAddress odwołują się do addressBean za pomocą elementu value, to podczas tworzenia komponentu klasy CustomerBean zostają również utworzone dwie instancje klasy AddressBean.

Tworząc obiekt odwołujący się do innego obiektu, należy unikać odwoływania się do obiektów o krótszym okresie życia, ponieważ uniemożliwia to odzyskanie zasobów zakresu, który przestaje istnieć. Na przykład obiekt należący do zakresu sesji nie może odwoływać się do obiektu istniejącego w zakresie żądania. Obiekty należące do zakresu `none` nie mają określonego czasu istnienia i dlatego mogą odwoływać się jedynie do obiektów tego samego zakresu. Dozwolone odwołania przedstawione zostały w tabeli 21.2.

Tabela 21.2. *Dozwolone odwołania pomiędzy obiektami różnych zakresów*

Obiekt należący do zakresu	Może wskazywać obiekt należący do zakresu
<code>none</code>	<code>none</code>
<code>application</code>	<code>none</code> , <code>application</code>
<code>session</code>	<code>none</code> , <code>application</code> , <code>session</code>
<code>request</code>	<code>none</code> , <code>application</code> , <code>session</code> , <code>request</code>

Inicjalizacja map i list

Oprócz konfigurowania właściwości typu `Map` i `List` można również konfigurować bezpośrednio obiekty typu `Map` oraz `List` i odwoływać się do nich bezpośrednio ze znacznika zamiast do właściwości obudowujących obiekty typu `Map` i `List`.

Aplikacja Księgarnia Duke'a konfiguruje obiekt typu `List`, aby zainicjalizować listę darmowych biuletynów, spośród których użytkownik może subskrybować wybrane na stronie `bookcashier.jsp`:

```
<managed-bean>
...
<managed-bean-name>newsletters</managed-bean-name>
  <managed-bean-class>
    java.util.ArrayList
  </managed-bean-class>
  <managed-bean-scope>application</managed-bean-scope>
  <list-entries>
    <value-class>javax.faces.model.SelectItem</value-class>
    <value>#{newsletter0}</value>
    <value>#{newsletter1}</value>
    <value>#{newsletter2}</value>
    <value>#{newsletter3}</value>
  </list-entries>
</managed-bean>
<managed-bean>
  <managed-bean-name>newsletter0</managed-bean-name>
  <managed-bean-class>
    javax.faces.model.SelectItem
  </managed-bean-class>
  <managed-bean-scope>none</managed-bean-scope>
  <managed-property>
    <property-name>label</property-name>
    <value>Duke's Quarterly</value>
  </managed-property>
</managed-bean>
```

```

    <property-name>value</property-name>
    <value>200</value>
  </managed-property>
</managed-bean>
...

```

Powyższa konfiguracja inicjalizuje obiekt typu `List` o nazwie `newsletters`. Lista ta składa się z instancji typu `SelectItem` będących również komponentami zarządzanymi. Więcej informacji na temat klasy `SelectItem` można znaleźć w punkcie „Komponenty `UISelectItem`, `UISelectItems` i `UISelectItemGroup`” zamieszczonym w rozdziale 18. Zwróćmy uwagę, że, w przeciwieństwie do przykładu zamieszczonego w podpunkcie „Inicjalizacja właściwości będących mapą”, tym razem lista biuletynów nie jest właściwością komponentu zarządzanego (nie jest obudowana elementem `managed-property`). Lista ta jest teraz sama komponentem zarządzanym.

Rejestracja komunikatów

Jeśli chcemy używać komunikatów niestandardowych, to musimy udostępnić je aplikacji podczas jej uruchamiania. Możemy to osiągnąć na dwa sposoby: umieszczając komunikat w kolejce instancji `FacesContext` (patrz podrozdział „Lokalizacja” w rozdziale 19.) lub rejestrując komunikat w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji.

Poniżej przedstawiamy fragment pliku rejestrującego komunikaty dla aplikacji Księgarnia Duke’a:

```

<application>
  <message-bundle>
    resource.ApplicationMessages
  </message-bundle>
  <locale-config>
    <default-locale>en</default-locale>
    <supported-locale>de</supported-locale>
    <supported-locale>fr</supported-locale>
    <supported-locale>es</supported-locale>
  </locale-config>
</application>

```

Powyższy zbiór elementów spowoduje umieszczenie w instancji `Application` komunikatów znajdujących się w podanym zestawie `ResourceBundle` o nazwie `resources.ApplicationMessages`.

Element `message-bundle` reprezentuje zbiór zlokalizowanych komunikatów i musi zawierać pełną ścieżkę dostępu do zestawu `ResourceBundle` zawierającego zlokalizowane komunikaty, `resource.ApplicationMessages` w tym przypadku.

Element `locale-config` zawiera listę obsługiwanych lokalizacji, w tym lokalizacji domyślnej. Element ten umożliwi systemowi ustalenie właściwej lokalizacji na podstawie konfiguracji języka dla przeglądarki. Aplikacja Księgarnia Duke’a umożliwi ręczny wybór lokalizacji i w związku z tym zastosowanie elementu `locale-config` nie jest w jej przypadku konieczne.

Elementy `supported-locale` i `default-locale` akceptują dwuliterowe kody zdefiniowane przez standard ISO-639 (patrz <http://www.ics.uci.edu/pub/ietf/http/related/iso639.txt>). Warto zawsze sprawdzić, czy rzeczywiście umieściliśmy w zestawie `ResourceBundle` komunikaty dla lokalizacji, które określiliśmy za pomocą tych elementów.

Dostęp do zlokalizowanego komunikatu umieszczonego w zestawie zasobów wymaga od programisty aplikacji użycia odpowiedniego klucza (patrz podrozdział „Lokalizacja” w rozdziale 19.).

Rejestracja niestandardowego walidatora

Jeśli programista aplikacji dostarcza własnej implementacji interfejsu `Validator`, to musi zarejestrować niestandardowy walidator w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji za pomocą elementu `validator`:

```
<validator>
  ...
  <validator-id>FormatValidator</validator-id>
  <validator-class>validators.FormatValidator</validator-
class>
  <attribute>
    ...
    <attribute-name>formatPatterns</attribute-name>
    <attribute-class>java.lang.String</attribute-class>
  </attribute>
</validator>
```

Elementy podrzędne `validator-id` i `validator-class` są obowiązkowe. Element `validator-id` reprezentuje identyfikator, pod którym zostanie zarejestrowana klasa walidatora. Identyfikator ten jest używany przez klasę znacznika odpowiadającą niestandardowemu znacznikowi `validator`.

Element `validator-class` reprezentuje pełną nazwę klasy implementującej interfejs `Validator`.

Element `attribute` identyfikuje atrybut związany z implementacją interfejsu `Validator`. Posiada obowiązkowe elementy podrzędne `attribute-name` i `attribute-class`. Element `attribute-name` odnosi się do nazwy atrybutu określonej przez znacznik `validator`, natomiast `attribute-class` identyfikuje typ wartości związanej z atrybutem.

Sposób implementacji interfejsu `Validator` został omówiony w podrozdziale „Implementacja niestandardowego walidatora” (rozdział 19.).

Sposób odwołań do walidatora na stronach aplikacji wyjaśniliśmy w punkcie „Stosowanie niestandardowego walidatora” (rozdział 18.).

Rejestracja niestandardowego konwertera

Podobnie jak w przypadku niestandardowego walidatora również niestandardowy konwerter wymaga rejestracji. Poniżej przedstawiamy konfigurację elementu `converter` dla konwertera `CreditCardConverter` używanego przez aplikację Księgarnia Duke'a:

```
<converter>
  <description>
    Rejestruje implementację konwertera,
    converters.CreditCardConverter używając
    identyfikatora creditcard.
  </description>
  <converter-id>creditcard</converter-id>
  <converter-class>
    converters.CreditCardConverter
  </converter-class>
</converter>
```

Element `converter` reprezentuje implementację interfejsu `Converter` i zawiera obowiązkowe elementy podrzędne `converter-id` i `converter-class`.

Element `converter-id` określa identyfikator używany przez atrybut `converter` znacznika komponentu interfejsu użytkownika w celu zastosowania konwertera do przekształcenia danych komponentu. Przykład odwołania do niestandardowego konwertera przez znacznik komponentu zamieściliśmy w punkcie „Stosowanie niestandardowego konwertera” w rozdziale 18.

Element `converter-class` identyfikuje klasę implementującą interfejs `Converter`.

Sposób implementacji niestandardowego konwertera omówiliśmy w podrozdziale „Implementacja niestandardowego konwertera” w rozdziale 19.

Konfigurowanie reguł nawigacji

W podrozdziale „Model nawigacji” zamieszczonym w rozdziale 17. wyjaśniliśmy, że konfigurowanie nawigacji polega na utworzeniu zbioru reguł umożliwiających wybór kolejnej strony na skutek kliknięcia przycisku lub łącza. Reguły nawigacji definiuje się w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji.

Każda reguła nawigacji określa sposób przejścia od określonej strony do zbioru innych stron. Implementacja `JavaServer Faces` wybiera odpowiednią regułę nawigacji dla aktualnie wyświetlanej strony.

Po wybraniu właściwej reguły nawigacji wybór kolejnej strony zależy od metody akcji wywołanej na skutek kliknięcia komponentu oraz wyniku logicznego zwróconego przez tę metodę lub podanego przez znacznik komponentu.

Wynik logiczny może być dowolnie zdefiniowany przez programistę aplikacji. W tabeli 21.3 przedstawione zostały najczęściej używane wyniki.

Tabela 21.3. *Typowe łańcuchy wyników logicznych*

Wynik	Znaczenie
success	Wszystko przebiegło poprawnie. Przejdź do kolejnej strony.
failure	Wystąpił błąd. Przejdź do strony błędu.
logon	Użytkownik powinien się najpierw zalogować. Przejdź do strony logowania.
no results	Brak wyników wyszukiwania. Przejdź ponownie do strony wyszukiwania.

Zwykle metoda akcji przetwarza dane formularza bieżącej strony. Może na przykład sprawdzić, czy nazwa użytkownika i hasło wprowadzone w formularzu zgadzają się z zapisanymi w pliku. Jeśli tak, to metoda zwraca wynik `success`. W przeciwnym razie zwraca `failure`. Przykład ten pokazuje, że na ustalenie następnej strony ma wpływ metoda przetwarzająca akcję oraz zwracany przez nią wynik logiczny.

Poniżej przedstawiamy regułę nawigacji, która mogłaby zostać użyta w omówionym właśnie przykładzie:

```
<navigation-rule>
  <from-view-id>/logon.jsp</from-view-id>
  <navigation-case>
    <from-action>#{LogonForm.logon}</from-action>
    <from-outcome>success</from-outcome>
    <to-view-id>/storefront.jsp</to-view-id>
  </navigation-case>
  <navigation-case>
    <from-action>#{LogonForm.logon}</from-action>
    <from-outcome>failure</from-outcome>
    <to-view-id>/logon.jsp</to-view-id>
  </navigation-case>
</navigation-rule>
```

Reguła ta definiuje możliwe sposoby nawigacji dla strony *logon.jsp*. Każdy element `navigation-case` definiuje osobny przypadek ścieżki nawigacji dla tej strony. Pierwszy element `navigation-case` oznacza, że jeśli metoda `LogonForm.logon` zwróci wynik `success`, to należy przejść do strony *storefront.jsp*. Drugi element `navigation-case` sugeruje, że gdy metoda `LogonForm.logon` zwróci wynik `failure`, to wyświetlona zostanie strona *logon.jsp*.

Konfiguracja nawigacji dla danej aplikacji jest zbiorem reguł nawigacji. Każda taka reguła jest zdefiniowana przez element `navigation-rule` w pliku *faces-config.xml*.

Reguły nawigacji zastosowane dla aplikacji Księgarnia Duke'a są bardzo proste. Poniżej przedstawiamy dwie bardziej skomplikowane reguły, które mogłyby zostać użyte dla tej aplikacji:

```
<navigation-rule>
  <from-view-id>/catalog.jsp</from-view-id>
  <navigation-case>
    <from-outcome>success</from-outcome>
    <to-view-id>/bookcashier.jsp</to-view-id>
  </navigation-case>
  <navigation-case>
    <from-outcome>out of stock</from-outcome>
    <from-action>
```

```

        #{catalog.buy}
    </from-action>
    <to-view-id>/outofstock.jsp</to-view-id>
</navigation-case>
<navigation-case>
    <from-outcome>error</from-outcome>
    <to-view-id>/error.jsp</to-view-id>
</navigation-case>
</navigation-rule>

```

Pierwsza reguła nawigacji w tym przykładzie oznacza, że aplikacja może przejść od strony *catalog.jsp* do strony:

- *bookcashier.jsp*, jeśli zamawiana pozycja jest na stanie,
- *outofstock.jsp*, gdy zamawianej pozycji nie ma na stanie.

Druga reguła nawigacji oznacza, że wystąpienie błędu spowoduje przejście od dowolnej strony do strony *error.jsp*.

Każdy element `navigation-rule` odpowiada jednemu identyfikatorowi drzewa komponentów zdefiniowanemu przez opcjonalny element `from-view-id`. Oznacza to, że każda reguła definiuje wszystkie możliwe sposoby nawigacji dla określonej strony aplikacji. Jeśli element `from-view-id` nie został zdefiniowany, to reguły nawigacji zdefiniowane przez element `navigation-rule` odnoszą się do wszystkich stron aplikacji. Element `from-view-id` umożliwia również stosowanie wzorców. Na przykład przedstawiony poniżej element `from-view-id` oznacza, że reguła nawigacji odnosi się do wszystkich stron umieszczonych w katalogu *books*:

```
<from-view-id>/books/*</from-view-id>
```

Przedstawiony przykład reguł nawigacji pokazuje, że element `navigation-rule` może zawierać zero lub więcej elementów `navigation-case`. Element `navigation-case` definiuje zbiór kryteriów. Jeśli zostaną one spełnione, to aplikacja przejdzie do strony zdefiniowanej przez element `to-view-id` zagnieżdżony w tym samym elemencie `navigation-case`.

Kryteria nawigacji definiowane są za pomocą opcjonalnych elementów `from-outcome` i `from-action`. Element `from-outcome` definiuje wynik logiczny, na przykład `success`. Element `from-action` używa wyrażenia wiążącego metodę do odwołania się do metody akcji zwracającej łańcuch `String` będący wynikiem logicznym.

Elementy `navigation-case` porównywane są z wynikiem i wyrażeniem wiążącym metodę w następującej kolejności:

- Przypadki określające wartość `from-outcome` i `from-action`. Oba te elementy mogą zostać użyte jeśli metoda akcji zwraca różne wyniki w oparciu o wykonywane przez nią operacje.
- Przypadki określające jedynie wartość `from-outcome`. Element `from-outcome` musi zgadzać się albo z wynikiem zdefiniowanym przez atrybut `action` komponentu `UICommand` albo z wynikiem zwróconym przez metodę, do której odwołuje się ten komponent.
- Przypadki określające jedynie wartość `from-action`. Wartość ta musi zgadzać się z wyrażeniem `action` określonym przez znacznik komponentu.

Jeśli spełniony zostanie jeden z tych przypadków, to do wyświetlania zostanie wybrane drzewo komponentów zdefiniowane przez element `to-view-id`.

Sposób użycia atrybutu `action` znacznika komponentu odwołującego się do metody akcji wyjaśniliśmy w punkcie „Odwołanie do metody nawigacji” (rozdział 18.). Sposób implementacji metody akcji przedstawiliśmy w punkcie „Implementacja metody nawigacji” w rozdziale 19.

Rejestracja niestandardowej klasy wyświetlania w pakiecie wyświetlania

Pakiet wyświetlania definiuje dla każdego obsługiwanego komponentu interfejsu użytkownika zbiór obiektów `Renderer` wyświetlających komponent w różny sposób u klienta obsługiwanego przez ten pakiet. Na przykład standardowy komponent klasy `UISelectOne` definiuje komponent, który umożliwia użytkownikowi wybór jednego elementu ze zbioru elementów. Komponent ten może być wyświetlany przez klasę wyświetlania `Listbox`, `Menu` lub `Radio`. Każda z tych klas tworzy inny wygląd komponentu. Klasa `Listbox` tworzy menu, które może wyświetlać cały zbiór wartości. Klasa `Menu` wyświetla jednocześnie tylko podzbiór wszystkich elementów. Klasa `Radio` wyświetla zbiór przycisków wyboru.

Gdy programista aplikacji tworzy niestandardową klasę wyświetlania (patrz „Delegowanie wyświetlania do klasy wyświetlania” w rozdziale 20.), to musi zarejestrować ją we właściwym pakiecie wyświetlania. Ponieważ niestandardowy komponent mapy graficznej został zaimplementowany jako komponent HTML, to klasa wyświetlania `AreaRenderer` (a także `MapRenderer`) powinna być zarejestrowana w pakiecie wyświetlania HTML.

Klasę wyświetlania rejestrujemy w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji za pomocą elementu `render-kit`. Poniżej przedstawiamy przykład konfiguracji takiego elementu dla klasy `AreaRenderer` należącej do aplikacji Księgarnia Duke’a:

```
<render-kit>
  <renderer>
    <renderer-type>DemoArea</renderer-type>
    <renderer-class>
      renderkit.AreaRenderer
    </renderer-class>
    <attribute>
      <attribute-name>onmouseout</attribute-name>
      <attribute-class>java.lang.String</attribute-class>
    </attribute>
    <attribute>
      <attribute-name>onmouseover</attribute-name>
      <attribute-class>java.lang.String</attribute-class>
    </attribute>
    <attribute>
      <attribute-name>styleClass</attribute-name>
      <attribute-class>java.lang.String</attribute-class>
    </attribute>
    <supported-component-class>
      <component-class>
        components.AreaComponent
      </component-class>
    </supported-component-class>
  </renderer>
</render-kit>
```

```

        </component-class>
    </supported-component-class>
</renderer>
...

```

Element `render-kit` reprezentuje implementację `RenderKit`. Jeśli element ten nie zostanie wyspecyfikowany, to domyślnie zakładany jest pakiet wyświetlania HTML. Element `renderer` reprezentuje implementację `Renderer`. Zagnieżdżając element `renderer` wewnątrz elementu `render-kit`, rejestrujemy klasę wyświetlania w pakiecie wyświetlania `RenderKit` związanym z elementem `render-kit`.

Sposób użycia elementu `renderer-type` przez obiekt obsługi znacznika wyjaśniamy w następnym podrozdziale. Element `renderer-class` określa pełną nazwę klasy implementującej interfejs `Renderer`.

Elementy `component-family` i `render-type` są używane przez komponent do wyszukania odpowiedniego obiektu wyświetlania. Identyfikator `component-family` musi zgadzać się z wartością zwracaną przez metodę `getFamily` klasy komponentu. Identyfikator `render-type` musi zgadzać się z wartością zwracaną przez metodę `getRendererType` klasy obsługi znacznika. Element `attribute` nie jest używany podczas wykonania aplikacji, a jedynie dostarcza programom narzędziowym informacji o atrybutach obsługiwanych przez implementację `Renderer`.

Rejestracja niestandardowego komponentu

Niestandardowe komponenty również wymagają rejestracji w pliku konfiguracyjnym zasobów aplikacji. Poniżej przedstawiamy element `component` rejestrujący komponent klasy `AreaComponent`:

```

<component>
  <component-type>DemoArea</component-type>
  <component-class>
    components.AreaComponent
  </component-class>
  <property>
    <property-name>alt</property-name>
    <property-class>java.lang.String</property-class>
  </property>
  <property>
    <property-name>coords</property-name>
    <property-class>java.lang.String</property-class>
  </property>
  <property>
    <property-name>shape</property-name>
    <property-class>java.lang.String</property-class>
  </property>
  <component-extension>
    <component-family>Area</component-family>
    <renderer-type>DemoArea</renderer-type>
  </component-extension>
</component>

```

Element `component-type` określa nazwę, pod którą zarejestrowany zostanie komponent. Inne obiekty, odwołując się do komponentu, będą używać właśnie tej nazwy. Element `component-class` określa pełną nazwę klasy komponentu. Elementy `property` specyfikują właściwości komponentu i ich typy.

Element `component-extension` identyfikuje zbiór komponentów i ich obiektów wyświetlania. Identyfikator `component-family` musi zgadzać się z wartością zwracaną przez metodę `getFamily` komponentu. Identyfikator `renderer-type` musi zgadzać się z wartością zwracaną przez metodę `getRendererType` obiektu obsługi znacznika. Takie rozwiązanie umożliwia wyświetlanie komponentu przez różne obiekty wyświetlania i wyświetlanie różnych komponentów przez ten sam obiekt wyświetlania.

Podstawowe wymagania aplikacji JavaServer Faces

Oprócz poprawnego skonfigurowania aplikacji musimy spełnić także inne wymagania związane z odpowiednim spakowaniem wymaganych plików i dostarczeniem pliku deskryptora instalacji. W niniejszym podrozdziale omówimy sposób wykonania tych zadań.

Aplikacja JavaServer Faces musi być zgodna ze specyfikacją Servlet 2.3 (lub nowszą) oraz specyfikacją JavaServer Pages 1.2 (lub nowszą). Wszystkie aplikacje zgodne z tymi specyfikacjami są pakowane w pliku WAR, który musi spełniać określone wymagania, aby możliwe było jego wykonanie przez różne kontenery. Plik WAR aplikacji JavaServer Faces musi zawierać co najmniej:

- deskryptor instalacji aplikacji internetowej o nazwie *web.xml* konfigurujący zasoby wymagane przez aplikację internetową,
- zbiór plików JAR zawierających podstawowe klasy,
- zbiór klas aplikacji, stron JavaServer Faces i innych wymaganych zasobów takich jak pliki graficzne,
- plik konfiguracyjny zasobów aplikacji.

Plik WAR ma zwykle następującą strukturę katalogów:

```
index.html
strony JSP
WEB-INF/
  web.xml
  faces-config.xml
  deskryptory bibliotek znaczników (opcjonalne)
  classes/
    pliki klas
    pliki Properties
  lib/
    pliki JAR
```

Plik *web.xml* (deskryptor instalacji), zbiór plików JAR i zbiór plików aplikacji muszą być umieszczone w katalogu *WEB-INF* pliku WAR. Zwykle do skompilowania klas aplikacji używa się programu *asant*. Pliki pakuje się do pliku WAR za pomocą programu *deploytool*, który umożliwia również instalację pliku WAR.

Programy *asant* i *deploytool* są dołączone do serwera Sun Java System Application Server Platform Edition 8. Sposób tworzenia pliku WAR przez program *asant* konfigurujemy za pomocą pliku *build.xml*. Każdy z przykładów omawianych w tej książce posiada własny plik *build.xml*, na którym można się wzorować, tworząc własny plik.

Konfigurowanie aplikacji za pomocą programu *deploytool*

Aplikacje internetowe są konfigurowane za pomocą elementów umieszczonych w deskrytorze instalacji aplikacji internetowej. Program *deploytool* generuje taki deskrytor, gdy tworzymy plik WAR i umieszcza w nim elementy, gdy tworzymy komponenty aplikacji i związane z nimi klasy. Elementy te możemy modyfikować za pomocą inspektorów związanych z plikami WAR.

Deskrytor instalacji dla aplikacji JavaServer Faces musi konfigurować:

- serwlet używany do przetwarzania żądań JavaServer Faces,
- odwzorowanie serwletu przetwarzającego żądania,
- ścieżkę dostępu do pliku konfiguracyjnego zasobów jeśli nie został on umieszczony w domyślnym katalogu.

Deskrytor instalacji może również:

- określać miejsce przechowywania stanu komponentów,
- ograniczać dostęp do stron zawierających znaczniki JavaServer Faces,
- włączać kontrolę poprawności dokumentów XML,
- weryfikować niestandardowe obiekty.

W tym podrozdziale przedstawimy więcej szczegółów związanych z realizacją wymienionych zadań za pomocą programu *deploytool*.

Identyfikacja serwletu przetwarzającego żądania

Jedno z wymagań odnośnie aplikacji JavaServer Faces polega na tym, aby wszystkie żądania dotyczące komponentów aplikacji przechodziły przez serwlet `FacesServlet`. Instancja klasy `FacesServlet` zarządza cyklem przetwarzania żądań przez aplikację internetową i inicjalizuje zasoby wymagane przez technologię JavaServer Faces. Aby spełnić te wymagania, należy:

1. W oknie dialogowym *Edit Contents* kreatora *Web Component* dodać do pliku WAR plik *jsf-api.jar* znajdujący się w katalogu `<J2EE_HOME>/lib/`. Plik ten jest konieczny dla zapewnienia dostępu do instancji `FacesServlet` podczas konfigurowania aplikacji za pomocą programu *deploytool*.
2. W oknie dialogowym *Choose Component Type* kreatora *Web Component* wybrać przycisk *Servlet* i kliknąć *Next*.
3. Z listy rozwijalnej *Servlet Class* wybrać klasę `FacesServlet`.
4. Na liście rozwijalnej *Startup Load Sequence Position* wprowadzić wartość 1 oznaczającą, że klasa `FacesServlet` powinna zostać załadowana podczas uruchamiania aplikacji. Klikamy *Finish*.

5. Z drzewa wybieramy komponent `FacesServlet`.
6. Wybieramy zakładkę *Aliases* i klikamy *Add*.
7. W polu *Aliases* wprowadzamy ścieżkę dostępu do `FacesServlet`. Użytkownicy aplikacji będą musieli wstawić tę ścieżkę do łańcucha URL. W przypadku aplikacji `guessNumber` ścieżką tą jest `/guess/*`.

Zanim aplikacja JavaServer Faces uruchomi pierwszą stronę JSP, kontener musi wywołać instancję `FacesServlet`, aby rozpocząć cykl życia stron omówiony w podrozdziale „Cykl życia strony JavaServer Faces”, rozdział 17.

Aby zagwarantować wywołania instancji `FacesServlet`, tworzymy odwzorowanie w sposób opisany wyżej w punktach od 5. do 7.

Odwzorowanie to używa przedrostka pozwalającego zidentyfikować strony JSP posiadające zawartość JavaServer Faces. Dlatego też adres URL pierwszej strony musi zawierać to odwzorowanie. Istnieją dwa sposoby osiągnięcia tego celu:

- Autor strony może dołączyć do aplikacji stronę HTML, która posiada URL pierwszej strony JSP. Musi on zawierać ścieżkę do `FacesServlet` tak jak poniższy znacznik, który używa odwzorowania zdefiniowanego dla aplikacji `guessNumber`:

```
<a href="guess/greeting.jsp">
```

- Użytkownicy aplikacji mogą włączyć ścieżkę do `FacesServlet` od adresu URL pierwszej strony, wprowadzając go w przeglądarce, co ilustruje poniższy przykład dla aplikacji `guessNumber`:

```
http://localhost:8080/guessNumber/guess/greeting.jsp
```

Drugi sposób umożliwia użytkownikom rozpoczęcie pracy z aplikacją od pierwszej strony JSP zamiast od strony HTML. Wymaga jednak od użytkowników określenia pierwszej strony JSP. Jeśli wybrany zostanie pierwszy sposób, użytkownicy muszą jedynie wprowadzić:

```
http://localhost:8080/guessNumber
```

Zamiast odwzorowania za pomocą przedrostka `/guess/*` można również zdefiniować rozszerzenie za pomocą rozszerzenia, na przykład `*.faces`. Jeśli serwer otrzyma żądanie skierowane do strony JSP o rozszerzeniu `.faces`, to kontener wyśle żądanie do instancji `FacesServlet`, który będzie oczekiwać istnienia odpowiedniej strony JSP o tej samej nazwie. Na przykład, jeśli łańcuch URL żądania będzie miał postać `http://localhost/bookstore6/bookstore.faces`, to instancja `FacesServlet` odwzoruje go na stronę `bookstore.jsp`.

Określenie ścieżki dostępu do pliku konfiguracyjnego zasobów aplikacji

W podrozdziale „Plik konfiguracyjny zasobów aplikacji” wyjaśniliśmy, że aplikacja może posiadać wiele plików konfiguracyjnych zasobów aplikacji. Jeśli pliki te nie zostaną umieszczone w domyślnie przeszukiwanych katalogach lub nie będą posiadać nazwy `faces-config.xml`, należy określić ścieżki dostępu do tych plików. Ścieżki te określamy za pomocą programu `deploytool` w sposób następujący:

1. Wybieramy z drzewa plik WAR.
2. Wybieramy panel *Context* i klikamy *Add*.
3. W polu *Coded Parameter* wprowadzamy `javax.faces.application.CONFIG_FILES`.
4. W polu *Value* wprowadzamy ścieżkę dostępu do pliku konfiguracyjnego zasobów aplikacji. Na przykład ścieżka dostępu do pliku konfiguracyjnego zasobów aplikacji `guessNumber` ma postać `/WEB-INF/faces-config.xml`.
5. Powtarzamy punkty od 2. do 4. dla każdego pliku konfiguracyjnego zasobów aplikacji.

Określenie miejsca przechowywania stanu

Implementując metody interfejsu `StateHolder` (patrz punkt „Przechowywanie i odtwarzanie stanu” w rozdziale 20.) określamy w deskrytorze instalacji, czy stan komponentu będzie przechowywany u klienta czy na serwerze. W tym celu konfigurujemy parametr kontekstu za pomocą programu *deploytool*:

1. Wybieramy aplikację z drzewa programu *deploytool*.
2. Wybieramy panel *Context* i klikamy *Add*.
3. W polu *Coded Parameter* wprowadzamy `javax.faces.STATE_SAVING_METHOD`.
4. W polu *Value* wprowadzamy `client` lub `server` w zależności od tego, czy chcemy, by stan był przechowywany u klienta czy na serwerze.

Jeśli stan jest przechowywany u klienta, to stan całego widoku zostaje umieszczony na stronie w ukrytym polu. Implementacja `JavaServer Faces` domyślnie przechowuje stan u klienta. Aplikacja `Księgarnia Duke'a` również przechowuje swój stan u klienta.

Ograniczanie dostępu do komponentów `JavaServer Faces`

Oprócz identyfikacji instancji `FacesServlet` i stworzenia jej odwzorowania musimy również zapewnić, że wszystkie aplikacje używają instancji `FacesServlet` do przetwarzania komponentów `JavaServer Faces`. W tym celu konfigurujemy ograniczenia.

1. Wybieramy plik WAR z drzewa programu *deploytool*.
2. Wybieramy panel *Security*.
3. Klikamy *Add Constraints* i w polu *Security Constraints* wprowadzamy `Restrict Access to JSP Pages`.
4. Klikamy *Add Collections* i w polu *Web Resource Collections* wprowadzamy `Restrict Access to JSP Pages`.
5. Klikamy *Edit Collections*.
6. W oknie dialogowym *Edit Collections of Web Resource Collections* klikamy *Add URL Pattern* i wprowadzamy ścieżkę dostępu do strony, do której chcemy ograniczyć dostęp, na przykład `/response.jsp`.
7. W sposób opisany w punkcie 6. wprowadzamy ścieżki dostępu do wszystkich stron JSP aplikacji i klikamy *OK*.

Włączanie kontroli poprawności plików XML

Aplikacja internetowa zawiera jeden lub więcej plików konfiguracyjnych zasobów aplikacji napisanych w języku XML. Możemy zarządzać od implementacji JavaServer Faces, aby sprawdzała poprawność tych plików. W tym celu nadajemy fladze `validateXML` wartość `true`:

1. Wybieramy plik WAR z drzewa programu *deploytool*.
2. Wybieramy panel *Context* i klikamy *Add*.
3. W polu *Coded Parameter* wprowadzamy `com.sun.faces.validateXML`.
4. W polu *Value* wprowadzamy `true`. Wartością domyślną jest `false`.

Weryfikacja niestandardowych obiektów

Jeśli aplikacja zawiera niestandardowe obiekty takie jak komponenty, konwertery, walidatory i obiekty wyświetlania, to podczas uruchamiania aplikacji możemy zweryfikować możliwość utworzenia tych obiektów. W tym celu nadajemy fladze `verifyObjects` wartość `true`:

1. Wybieramy plik WAR z drzewa programu *deploytool*.
2. Wybieramy panel *Context* i klikamy *Add*.
3. W polu *Coded Parameter* wprowadzamy `com.sun.faces.verifyObjects`.
4. W polu *Value* wprowadzamy `true`. Wartością domyślną jest `false`.

Flaga ta powinna mieć w normalnych warunkach wartość `false`, ponieważ weryfikacja obiektów wiąże się z dodatkowym kosztem.

Dołączanie wymaganych plików JAR

Aplikacje JavaServer Faces wymagają do prawidłowego działania kilku plików JAR. Należą do nich:

- *jsf-api.jar* (zawiera klasy `javax.faces.*`),
- *jsf-impl.jar* (zawiera klasy implementacji JavaServer Faces),
- *jstl.jar* (wymagany, gdy używamy znaczników JSTL oraz używany przez klasy implementacji JavaServer Faces),
- *standard.jar* (wymagany, gdy używamy znaczników JSTL oraz używany przez klasy referencyjnej implementacji JavaServer Faces),
- *commons-beanutils.jar* (definiowanie i dostęp do właściwości komponentów JavaBeans),
- *commons-digester.jar* (przetwarzanie dokumentów XML),
- *commons-collections.jar* (rozszerzenia szkieletu kolekcji Java 2),
- *commons-logging.jar* (ogólny mechanizm zapisu informacji do dziennika).

Pliki *jsf-api.jar* i *jsf-impl.jar* znajdują się w katalogu `<J2EE_HOME>/lib/`. Plik *jstl.jar* został włączony do pliku *appserv-jstl.jar*. Pozostałe z wymienionych plików JAR włączono do pliku *appserv-rt.jar* również umieszczonego w katalogu `<J2EE_HOME>/lib/`.

Pakując i instalując aplikację JavaServer Faces za pomocą programu *deploytool*, nie musimy pakować żadnego z plików JAR z wyjątkiem pliku *jsf-api.jar*. Plik *jsf-api.jar* musi być spakowany razem z aplikacją, aby umożliwić dostęp do instancji `FacesServlet` i konfigurację jej odwzorowania.

Dołączanie klas, stron i innych zasobów

Podczas pakowania aplikacji internetowej za pomocą programu *deploytool* zauważymy, że program ten automatycznie pakuje wiele plików aplikacji we właściwych katalogach pliku WAR. Wszystkie strony JSP zostają umieszczone na najwyższym poziomie pliku WAR. Pliki TLD i *web.xml* tworzone przez program *deploytool* zostają umieszczone w katalogu *WEB-INF*. Wszystkie pakiety trafiają do katalogu *WEB-INF/classes*. Jednak program *deploytool* nie kopiuje pliku *faces-config.xml* w katalogu *WEB-INF*. Pakując aplikację, powinniśmy sami skopiować plik *faces-config.xml* do katalogu *WEB-INF*.